

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2013.

NOVEMBRIS

Nr. 9 (663)

Foto: Ilze Strazdiņa

Losandželosas latviešu skolā 15. septembrī sākās jaunais, 2013./14. mācību gads

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- 10. novembrī plkst. 12.30 DK Daugavas Vanagu apvienības 50 gadu darbības jubileja,
Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībnieku un lāčplēšu atcere;**
17. novembrī plkst. 1.00 Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojums;
**8. decembrī plkst. 11.00 Adventa koncerts baznīcā;
no plkst. 10.00 līdz 4.00 Ziemsvētku tirdziņš namā**

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS
ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tāl./tālrunis: 818-980-4748; e-pasts: laiks@juno.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā, ģimenei – \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kurās nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tāl. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, 1/2 lappusi – \$15, 1/4 lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505
Tāl.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna; tālr.: 310-945-6632;

e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasijere), Astra Moora (sekretāre), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis, Aija Zeltiņa-Kalniņa (Losandželosas latviešu skolas pārstāve)

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija:

Kārlis Millers, Tālvāldis Paegle, Jānis Ripa

IB metiens – 340 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūolfam Hofmanim
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026
tāl.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Lūgums un atgādinājums

DK LB biedriem un

Informācijas Biļetena abonentiem

DK LB valde atkārtoti lūdz biedrības biedrus un IB abonentus samaksāt biedru naudu vai biļetena abonementa maksu par 2013. gadu.

Piešķirt jaunajiem stipendijas, atbalstīt koļus, sportistus, deju kopu, izdot biļetenu iespējams tikai ar DK LB biedru un biļetena abonentu atbalstu.

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā

WWW.LATVIANUSA.COM

Latviešu valodu var mācīties tīmeklī:

www.learnlatvianonline.com

Daugavas Vanagu
DIENVIDKALIFORNIJAS APVIENĪBA
LAIPNI IELŪDZ UZ TĀS

**50 GADU DARBĪBAS SVINĪBĀM,
LATVIJAS ATBRĪVOŠANAS CĪŅU DALĪBNIEKU
UN LĀČPLĒŠU ATCERI**

**Svētdien, 2013. gada 10. novembrī plkst. 12.30
Latviešu namā, 1955 Riverside Drive, Losandželosā**

**Svētku runu teiks
DAUGAVAS VANAGU ORGANIZĀCIJAS PRIEKŠNIEKS
ANDREJS MEŽMALIS**

SVĒTKU MIELASTS

**Svētku koncertā piedalīsies
Vīru koris „UZDZIEDĀSIM, BRĀĻI!”
un pianiste LĪGA CERIŅA**

DRAUDZĪGA VAKARĒŠANA UN KOPĒJA DZIEDĀŠANA

**Dalības maksa: \$30 pieaugušiem; \$15 jauniešiem līdz 18 gadu vecumam
Lūgums rezervēt vietas līdz 5. novembrim, zvanot
Teodoram Lilienšteinam: 323-463-1362 vai Aivaram Jerumanim: 818-247-8390**

BALTIC AMERICAN FREEDOM LEAGUE

CALL TO ACTION #2!

NOW IS OUR CHANCE TO ESTABLISH A PERMANENT NATIONAL DAY OF REMEMBRANCE FOR ESTONIAN, LATVIAN AND LITHUANIAN VICTIMS OF NAZI GERMANY AND COMMUNIST SOVIET UNION.

ASK YOUR REPRESENTATIVE IN CONGRESS TO COSPONSOR THE BLACK RIBBON DAY RESOLUTION, HOUSE RESOLUTION 302.

To maintain America's attention to the brutal human rights abuses suffered by Baltic and other European countries under Nazi Germany and Communist Soviet Union regimes, at the suggestion of the Baltic American Freedom League, the Cochairmen of the House of Representatives Baltic Caucus, John Shimkus and Adam Schiff, introduced H. Res. 302, known as the Black Ribbon Day Resolution.

The Resolution expresses the U.S. House of Representatives' support for designation of August 23 as Black Ribbon Day, a day to remember and to recognize the victims of those two tyrannical regimes. The significance of the date is well known to us all. It is the date of the signing of the sinister Hitler-Stalin Pact.

August 23 is an appropriate day to remember and to commemorate the terror endured by millions and millions of people in Europe. Systematic, state organized mass deportations and mass killings of innocent civilians, including children, forced breakup of families, suppression of freedom, and ultimately World War II, followed by the brutal occupation of Eastern Europe by the Soviet Union, were consequences of the Pact.

Black Ribbon Day has already gained international status. It is commemorated by Canada and 12 other nations and has been endorsed by the European Union and the Organization for Security and Cooperation in Europe (of which the U.S. is a member).

TO GET THE RESOLUTION ADOPTED BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES, YOU HAVE TO GET INVOLVED! PERIOD! IT HAS TO BE A GRASS ROOTS ACTION. THERE IS NO OTHER WAY TO WIN.

You have to fax or e-mail letters, or call your congressperson and tell her or him to **cosponsor** H. Res. 302. Actually, you should do both--write and call. If you do not know your representative go to Thomas. Loc Gov Library of Congress. If your county clerk. For advice on how to proceed and to view sample letters, go to BAFL's web site: www.BAFL.com and click COMMUNICATING WITH CONGRESS.

We cannot experience the devastation that befell the victims nor can we feel their suffering, but we can remember them, honor them, and seek justice for them. Black Ribbon Day is the right step in that direction. The Baltic American Freedom League and the Joint Baltic American National Committee will do our part. How about YOU? **Please get your Congressperson to cosponsor Black Ribbon Day.**

Thank you.

Valdis Pavlovskis President

Ivars Miculs Vice President

**Latvijas valsts dibināšanas
95. gada atceres sarīkojums
1918-2013**

17. novembrī plkst. 12.30

Losandželosas latviešu namā, *1955 Riverside Drive*

**Karogu ienešana, himnas, goda konsulu un viesu ap-
sveikumi, paziņojumi par apbalvojumiem**

Svētku runu

„Iezīmogota tautas valoda: mūsu identitāte”

teiks Kaspars Ozoliņš,

Kalifornijas universitātes Losandželosā doktorants

Dažādi mūzikāli priekšnesumi

Pakavēsimies pie kafijas galda

**DK latviešu biedrība aicina visus latviešus
apmeklēt šo sarīkojumu**

Ieeja par vismaz \$10 ziedojumu; bērniem ieeja brīva

Jānis Janavs saņēmis ASV televīzijas balvu *Emmy*

**No kreisās: Jānis Janavs, Heidi Millers, Kevins Lūiss (Lewis) un Roberts Fraijs (Frye)
Televīzijas balvas *Emmy* pasniegšanas ceremonijā 15. septembrī**

Losandželosas centrā teātrī *Nokia* 15. septembrā pēcpusdienā notika svinīga ASV televīzijas balvas *Creative Arts Emmys* gadskārtējā 65. pasniegšanas ceremonija, ko vadīja aktieris Dans Harmons (Dan Harmon) un kōmiķis Džoels Makheils (Joel McHale). Pārņēma liels prieks un gandarījums, uzzinot, ka mūsu kopienas loceklis, latviešu mākslinieks un arhitekts Jānis Janavs ieguvis balvu par izcilu māksliniecisku noformējumu telekompanijas *FOX* raidījumam *MasterChef*. Jānis Janavs *Emmy* balvai bijis nominēts septiņas reizes un šogad saņēma pelnīto apbalvojumu – spārnoto mūzu ar atomu rokās.

Skatītāji, kuŗi televīzijas raidījumu beigās rūpīgi izlasa to veidotāju vārdus, būs pamanījuši, ka Jāņa Janava vārds minēts diezgan bieži. Viņš bijis dizainers dažādām mūzikālām un godalgu pasniegšanas ceremonijām, vēlāk simtiem sarunu (tostarp Džimija Kimmela), reālītātes, sacensību, spēļu, kōmiķu raidījumiem un vairākkārt bijis nominēts *Emmy* balvai par raidījuma mākslinieciskā vadītāja darbu ēdienu

gatavošanas sacensībās *Hell's Kitchen*.

ASV televīzijas balva *Emmy* ir līdzvērtīga Oskara balvai, ko piešķir par izciliem sasniegumiem kinomākslā, un *Grammy* balvai – par sasniegumiem mūzikā.

Televīzijas balva *Emmy* pirmo reizi pasniegta 1949. gada 25. janvārī Losandželosā, to saņēma 20 gadu vecā vēderrunātāja Širlija Dinsdeila (Shirley Dinsdale) nominācijā „Ievērojamākā televīzijas personība”.

Emmy statuetes autors ir Lūiss Makmanuss (Louis McManus), tā izlieta no vara, niķeļa, sudraba un zelta. Spārni simbolizē mākslu, atoms – zinātņi.

Emmy balvu ir ļoti daudz, un kopš 1974. gada notiek vairākas to pasniegšanas ceremonijas dažādos laikos un dienās.

Primetime Emmy pasniedz par raidījumiem, kuŗus rāda vakarā un skatās visvairāk, šī ceremonija notika 22. septembrī, un to ar sevišķu izdomu asprātīgi vadīja Neils Patriks Harris.

Čārlzs Straumers (1905-1980) 1960. gadā saņēma balvu par māksliniecisko noformējumu televīzijas seriālam *The Untouchables*

Lolita Ritmane Balvu saņēma 2001. gadā par mūziku animācijas filmu seriālam *Batman Beyond*

Māris Bērziņš 2009. gadā saņēma *Emmy* par izcilu kadru montāžu televīzijas raidījumam *Project Runway*

Jānis Janavs ir Losandželosas latviešu skolas absolvents, skolā mācījās no 1971./72. līdz 1980/81. mācību gadam. Viņš studējis Kalifornijas universitātē Losandželosā un Berklijā, ieguvis bakalaura un maģistra gradu arhitektūrā.

Dizainera darbu televīzijas raidījumiem Jānis Janavs sāka 1993. gadā, un mūzikas un arhitektūras stilu, materiālu un konstrukcijas metodes zināšanas šajā darbā ir ļoti noderīgas. Viņš pētī un meklē jaunus materiālus, metodes un dizaina idejas, lai radītu unikālas dekorācijas, visu izdomājot līdz pēdējam sīkumam.

Par saviem sasniegumiem Jānis Janavs lielā mērā var pateikties vecākiem Jānim un Dzintrai Janaviem, šejienes latviešu sabiedrības aktīviem darbiniekiem. Jānim Janavam jaunākajam tagad pašam ir trīs atvasītes, divi dēli un meita. Diemžēl viņš savā saspringtajā darbā ir tik ļoti aizņemts, ka bērnus uz latviešu skolu nav vairs laika vest.

Savam darbam J. Janavs nododas ar sirdi un dvēseli. Viņš divreiz saņēmis *Art Directors Guild* godalgu.

Jānis Janavs ir ceturtais latvietis, kam piešķirta ASV televīzijas balva *Emmy*. Ar lielisko četrinieku lepojas visa šejienes latviešu sabiedrība! **A. M.**

Apsveicam Laimoni Siliņu ar „Spēlmaņu nakts 2013” balvu

No Latvijas Teātra darbinieku savienības saņemta ziņa, ka par mūža ieguldījumu Latvijas teātra mākslā aktierim un režisoram Laimonim Siliņam piešķir „Spēlmaņu nakts 2013” balvu.

L. Siliņš ir *mazā teātra sanfrancisko* dibinātājs un galvenais dzinējspēks, viņš iestudējis daudzu latviešu autoru darbus, kā arī rēgulāri aicinājis Latvijas teātru aktieņus viesizrādēs ASV.

Gandrīz visas L. Siliņa iestudētās izrādes bija iespēja noskatīties arī Losandželosas latviešu namā.

„Spēlmaņu nakts” apbalvošanas ceremonija notiks Eduarda Smiļģa dzimumdienā 23. novembrī Dailes teātrī. Latvijas teātra balvu „Spēlmaņu nakts” piešķir 20. gadu pēc kārtas.

Ko gan mēs iesāktu bez televīzijas?

Izgudrotājam skotam Džonam Logijam Bērdam (Baird) 1923. gadā izdevās pārraidīt kustīgu objektu attēlus; pirmo televīzijas pārraidi viņš demonstrēja 1926. gadā Londonā, 1928. gadā Glazgovā – pirmo krāsu televīzijas pārraidi.

Vārds televīzija ir no grieķu *tēle* (tālu) un latīņu *visio*, kas tulkojumā nozīmē – tālā redzēšana.

Pāvils Ieviņš rakstā „Atmiņas par darbu Latvijas radiofōnā”, kas publicēts žurnāla „Jaunā Gaita” 259. numurā (2009. g. decembrī), atceras: „Apmēram 30. gados, kad radiofōna studijas vēl bija Krišjāņa Barona ielā 69, izlasīju „Jaunākajās Ziņās” aicinājumu publiku noskatīties pirmo televīzijas pārraidi. Mācītjos Rīgas 2. valsts ģimnazijā. Aizbraucu uz Kr. Barona ielu. Televīzijas pārraides demonstrējums notika kādā dzīvoklī. Vienā istabā pie rakstāmgalda sēdēja Alma Šteine un lasīja ziņas, tālākā istabā uz melnbalta ekrāna bija redzams viņas attēls kā kinofilmā un dzirdama viņas balss. Tas nebija viņas fotoattēls, jo varēja redzēt kustamies lūpas. Televīzijas uztvērēju un demonstrēšanas iekārtu bija uzbūvējuši mūsu inženieri un tehniķi pašu spēkiem un pašu līdzekļiem, bez valdības atbalsta. Kinoteātros tad vēl rādīja mēmās filmas.“

Amerikā televīzijas uzvaras gājiens sākās aizritējušā gadsimta 40. gados, un 1955. gadā televīzijas aparāts bija katrā otrā māsjaimecībā. Mūsdienu digitālos televīzijas aparātus, kuŗi kļūst arvien izsmalcinātāki, grūti salīdzināt ar toreizējiem, tagad katrā mājā ir vairāki aparāti, jo katrs grib skatīties ko citu.

Mums katram ir savi iemīļoti raidījumi, jaunāko ziņu stāstītāji un laika pareģotāji kļuvuši vai gluži par ģimenes locekļiem.

Latvijā pirmā televīzijas pārraide 1954. gada 6. novembrī bija ārkārtīgi ievērojams notikums. Toreiz televīzijas aparāts bijis tikai 20 ģimenēm. Pirms televīzijas pārraidēm, kuŗas notika trīs reizes nedēļā, televīzijas aparātu īpašnieku dzīvokļos sapulcējās kaimiņi, paziņas, radi un draugi, lai noskatītos kādu filmu latviešu vai krievu valodā. Krāsu televīzijas pārraides sākās 1974. gadā. Kopš tā laika daudzi priekšroku dod televīzijai, nevis kino- teātrim. Cik gan bērniem televīzija nav aizstājusi aukli!

Viens no pirmajiem televīzijas aparātiem (1947. gada ražojums)

Raidījumi kļūst arvien rafinētāki, tā veidotājiem vajadzīga liela izdoma, lai apmierinātu izlūtināto skatītāju prasības. Tāds uzdevums ir grūts, darbietilpīgs un pat garlaicīgs, par to pārliecinājos nupat. Jāpiebilst – droši vien tas nav garlaicīgs darītājiem, bet gan vērotājiem. Negribu būt netaisna – lai galarezultāts būtu baudāms, jāstrādā ilgi un rūpīgi, es rakstus arī daudzas reizes pār-lasu un laboju, un kāds līdzāsēdētājs droši vien klusībā nodomātu: ir jau labi diezgan, ko viņa tur čammājas!

Drīz NBC varēs skatīties Neita Berkus (Nate Berkus) vadīto televīzijas raidījumu *Dream Builder*, kuŗā parādīs celtnieku, dizaineru un dārznieku sacensību, pārveidojot ēkas un to tuvējo apkārtni. Producenti – Kreigs Plestis (Craig Plestis) un Toms Šellijs (Tom Shelly). Blakus ielā nesen filmēja divu vienu otrai pretim atrodošos ēku pārveidošanu, un kaimiņus uzaicināja vērtēt paveikto, kļūstot par tādiem kā bezmaksas statistiem (extras).

Filmējot pārveidoto māju atklāšanu, gan vērtētājiem, gan māju īpašniekiem neskaitāmas reizes tām bija jātuvojas, ģimeņu locekļiem vairākkārt jāapskaujas ar celtniekiem un jātēlo, cik viņi ir sajūsmināti. Manuprāt, tā ir stipri samākslota īstenība. Kāpēc nepietika ar ģimenes locekļu pirmatnējo dabisko reakciju? Reizes desmit vai vairāk milzīgi ceļamkrāni pacēla un atkal nolaida sienas, kas ēkas aizsedza remonta laikā.

Atklāšana tik ļoti ieilga, ka apmēram pēc piecām stundām trešdaļai vērtētāju, tostarp man, pietrūka pacietības, un māju iekšieni tā arī neizdevās redzēt, lai gan labprāt būtu gribējies.

Neapšaubu, ka raidījums būs interesants, jo melno darbu neviens neredz, un it īpaši vēl tāpēc, ka divi laimīgie skatītāji mājas iegūs savā īpašumā bez maksas.

Klusībā gan prātoju, vai tikai raidījuma vadītāji tos jau iepriekš nav izvēlējušies, un viņi tikai tēlos pārsteigumu...

Astra Moora

**PĀRDOD ZEMGALES TAUTASTĒRPU
Brunči ar rozītēm, apakšsvārki, linu kreklis,
rūsas krāsas ņieburs ar piecām sudraba
pogām, josta, izšūta balta sievas aube,
sarkans ciets vainags, mazāks mīksts sar-
kans vainags, zaļš lakats ar bārkstīm, villai-
ne ar bārkstīm, trīs mazas sudraba sakti-
ņas. Izmērs: 10-12 (ASV). Cena \$500.
Piedāvāju pirkt arī Kārļa Grenciona darinā-
tas sudraba zīļu krelles, apmēram 29 collas
(25 zīles), \$700.
Tāl.: 760-565-6135**

Gaŗezērā pavadītās vasaras ir neaizmirstamas

Ar Dienvidkalifornijas latviešu biedrības, draudzes un Daugavas Vanagu apvienības atbalstu četrus gadus mācījos Gaŗezera Vasaras vidusskolā (GVV). Esmu šī gada GVV absolvente un ļoti lepna par to. Pēdējie četri gadi man paliks atmiņā uz mūžu. Gaŗezers ir manas otras mājas.

Atceros pirmo dienu Gaŗezera sagatavošanas skolā, kad pazinu tikai Aleku Berkoldu no latviešu skolas klases Losandželosā. Tagad, pēc pieciem gadiem, varu teikt, ka Gaŗezērā esmu ne tikai uzlabojusi savu latviešu valodu, bet ieguvusi mūža draugus. Katru no 27 klasesbiedriem es uzskatu par daļu no manas ģimenes un nevaru sagaidīt, kad atkal viņus satikšu.

Šovasar mūsu, 4. klase, bija visiem pārējiem GVV audzēkņiem paraugs. Mums bija gods katru rītu pacelt un vakarā nolaist karogu Vēju kalnā. Pēc vakara nodarbībām mēs sastājāmies aplī, sadevāmies rokā un nodziedājām „Daugav’ abas malas”. Dažus vakarus mēs dziedājām pie ugunsкура.

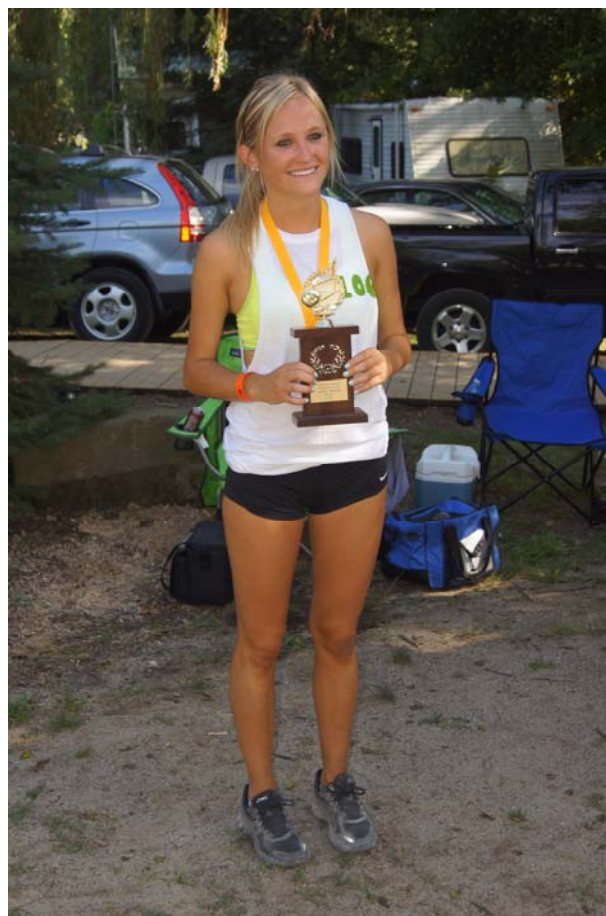
Šovasar GVV katras klases audzēkņi choreografēja jaundeju, izmantojot latviešu rakstus. Mēs daudz piestrādājām, choreografējot deju „Seši mazi bundzinieki” „Ilģu” mūzikas pavadībā, un 26 jauniešiem vienoties par deju soļiem un gājieniem nebūt nebija viegli. Mēģinājumi bija ilgi, reizēm pastrīdējāmies, bet pēc četrām nedēļām deja bija gatava. Žūrijas komisija mums par to piešķīra pirmo vietu. Protams, bijām ļoti lepnī. Jaundeju dejojām arī pēdējā koncertā.

Gaŗezera audzēkņiem ir iespēja izvēlēties pēcpusdienas nodarbības. Man patīk sports, un es katru dienu trenējos volejbolā, treniņi notika gan plūdmalē, gan lielajā laukumā Dzintaros. Mūsu treneris Ēriks Kore smaidīdams mūs apmācīja katru pēcpusdienu divas stundas gan saulainās, gan pelēkās pēcpusdienās.

Piedalījos jauniešu turnīrā, saņēmu *Most Valuable Player* (MVP) balvu, un mūsu vienība ieguva pirmo vietu. Tajā pašā vienībā, kuŗā spēlēju jau trešo gadu, bija arī Aleks Berkolds un šogad piediedrojās mans brālis Kārlis. Mūsu pretinieki sacensībās bija sportisti, kuŗi spēlējuši universitātes vienībās profesionālā līmenī Eiropā. Mēs pārspējām tikai vienu vienību (22-20, 21-12), bet guvām labu pieredzi.

Nopietni gatavojāmies valodas un literātūras eksāmenam, reizēm pat izlaidām pēcpusdienas nodarbības.

Audzēkņi nāk uz eksāmeniem glīti saģērbušies, 1.-3. klases meitenes kleitās, zēni gaŗās bikses, kreklā un ar kakasaiti. Ceturtās kases skolēni ģērbjas tautastērpā. Jāatbild mutvārdos, un uztraukums vienmēr liels. Pāris dienas pirms eksāmena skola ir slēgta, audzēkņi klašu telpās klusumā mācās līdz vēlam vakaram.

Lāra Tolka pēc meiteņu finālspēles ar MVP balvu

Vasarai sākoties, es skaitīju dienas, kad nokļūšu Gaŗezērā. Tagad esmu absolvente un gaidu, kad varēšu atgriezties Gaŗezērā strādāt. Lepojos, ka esmu latviete un atmiņā vienmēr glabāšu visu, ko Gaŗezers man devis.

Vēlreiz pateicos organizācijām par atbalstu!

Lāra Tolka

Sirsnīgi pateicos Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienībai un latviešu biedrībai par stipendiju mācībām Gaŗezērā. Šogad Gaŗezērā bija vairāki skolēni un skolotāji no citām zemēm. Audzinātāja Kristīne atbrauca no Latvijas, mana draudzene un istabas biedrene Laura – no Kanadas. Laura man iemācīja dažādu dzīvnīeku, putnu un bruņurupuču nosaukumus. Mana otra istabas biedrene un draudzene Aleksandra arī bija no Kalifornijas!

Es šogad piedalījos vairākās sporta spēlēs. Andrejs mūs mācīja spēlēt volejbolu. Viņu vienmēr pavadīja Pūks – liels balts suns, kam uz vārda zīmes rakstīts „Pūks: Administrācija”. Vēl es iemācījos šaut ar loku un reiz pat trāpīju desmitnīekā. Talantu vakarā mēs izrādījām mazu leļļu teātra ludziņu par Evalda Dajevska gleznu. Labi, ka Gaŗezērā ir vasaras nometne!

Elsa Brecko

Losandželas latviešu skolā sākušās mācības

Pirmajā skolas dienā 15. septembrī valdīja prieks un sajūsma. Šogad skolā ir bērnudārza klase, divas pirmās klases, 3. klase, divas ceturtais klases un 6. klase.

Skolā tajās mācās 25 audzēkņi, strādā 11 skolotāju – Pauls Berkolds (dziedāšanas skolotājs), Ingūna Galviņa, Tamāra Kalniņa, Zane Kaugare, Ieva Liepniece, Nora Mičule (skolas pārzine), Ilze Nagaine, Ilze Strazdiņa, Dziesma Tetere, Benita Trapse. Aija Zeltiņa-Kalniņa.

Latviešu valodas klasē mācās trīs pieaugušie: Margareta Jerumane, Arnolds Stantons, Greta Stantone. Viņus apmāca skolas pārzine Nora Mičule.

Rīta sanāksmi pirmajā skolas dienā ievadīja skolas pārzine Nora Mičule. Visi kopā nodziedāja dziesmu „Dar’man, tēvis, pastaliņas” un dalījās vasaras piedzīvojumos – par ceļojumu „Sveika Latvija!”, vasaras skolu Kursā un Gaņezērā, braucieniem uz Latviju, Kanadu un citām vietām.

Pēc Latvijas himnas un skolēnu solījuma pirmās bija dziedāšanas, tautasdeju un rotaļu stundas. Skolēni un skolotāji devās uz baznīcu, kur viņus īpaši uzrunāja mācītājs Aivars Ozoliņš.

Ātri pienāca pusdienas laiks, skolēni mielojās ar vecāku sagādātajām pusdienām. Šķiet, visi bērni ir gatavi čakli mācīties un cerams, ka visi ieradīsies skolā svētdienās, kuņģis notiks stundas, līdz pašam mācību gada beigām. Skolā iespējams iepazīties un iegūt jaunus draugus uz mūžu.

Mācības skolā sākas pulksten deviņos no rīta un beidzas vienos pēcpusdienā.

Jauni skolēni vēl var pieteikties, visi ir mīļi aicināti un gaidīti.

Benita Trapse

Nodarbības 1.A klasē, sēž no kreisās: Aleks Zaķis, Kārlis Kalvāns, Eduards Zeltiņš-Kalniņš, Evelīna Blāķe; stāv: Solvita Pastare-Blāķe, Zane Kaugare, Dziesma Tetere

Skolēnu saraksts

2013.-2014. mācību gadā

Bērnudārza audzēkņi

Audzinātājas: Ilze Strazdiņa un Tamāra Kalniņa

Gustavs Daugavietis
Lidija Foberte (Faubert)
Krišjānis Hadads (Haddad)
Adelīna Blāķe
Adriāns Perezs (Perez)
Marks Edvards (Edward)

1. A klase

Audzinātājas: Dziesma Tetere un Zane Kaugare

Eduards Barks
Evelīna Blāķe
Eduards Zeltiņš-Kalniņš
Aleks Zaķis
Kārlis Kalvāns
Henrijs Gulbis

1. B klase

Audzinātājas: Ieva Liepniece un Aija Zeltiņa-Kalniņa

Sabrina Jerumane
Sebastians Jerumanis
Ārons Perezs (Aaron Perez)

4. A klase

Audzinātāja – Benita Trapse

Elza Brecko
Mia Trapse
Gabriela Damroze
Vilis Zaķis
Katrīna Sonveina

4. B klase

Audzinātāja – Ingūna Galviņa

Ella Makolifa (McAuliffe)
Nils Makolifs (McAuliffe)
Aleksandra Verga

6. klase

Audzinātāja Ilze Nagaine

Liāna Berkolde
Krista Hadada (Haddad)
Aija Reimane
Annija Tetere
Ance Trapse

Anšlava Eglīša formula valmieriešu odisejā

„Dzīve bez problēmām būtu gaļlaicīga”, ar lugas „Bezkaunīgie veči” varoņa muti apgalvo Anšlavs Eglītis. Topošie režisori Reinis Suhanovs un Jānis Znotiņš, kursa darbam izvēlēdamies iestudēt šo lugu, uz saviem pleciem uzkrāva ne vienu vien problēmu. Bet laikam jau mūsu ģeniālais rakstnieks jaunajiem un drosmīgajiem darītājiem (ne spriedelētājiem un vaimanātājiem) ceļu ar labvēlības lukturi rādīja pats: studentu iestudējumā piekrita spēlēt Valmieras „teātra zieds”, izrādi iekļāva repertuārā, un jau pēc pusotra gada – šā gada septembrī aktieři devās turnejā pa Kanadu un ASV. Četrpadsmit izrādes uz 14 dažādām skatuvēm 23 dienās – te nu būtu ko apbrīnot pat lugas autoram.

Valmieras teātris allaž bijis tāds kā ceļojošais teātris, par to liecina arī desmitiem teātra anekdotu. Valmieras aktieři Latvijas laukos īpaši bieži viesojās pēc Otrā pasaules kara. Skaidrs, ka neparastas, anekdotiem līdzīgas situācijas būs bijušas arī šī brauciena laikā, un aktieřiem par piedzīvoto un izjusto būs daudz ko stāstīt dzimtenes skatītājiem, kuři valmieriešus no sirds mīl. (Uz Valmieras teātri biļetes jāiegādājas mēnešiem iepriekš!)

„Amerikas attālumi ir iespaidīgāki nekā velkot ar pirkstu pa karti!” drīz vien nācies atzīt gan aktieřiem, gan režisoriem. Tas praktiski bijis vienīgais neparedzētais apstākļis gana smagajā aizōkeana viesizrāžu turnejā. Taču saspringtais izrāžu grafiks nav maināms. „Toties par mums visur ļoti, ļoti rūpējās,” tas bija pirmais teikums, ko Jonkeru baznīcas pagalmā dzirdēju no allaž optimistiskā Janusa Johansona (Longina Laukmaņa lomas tēlotāja) mutes.

Milzum plaša ir ne tikai Amerika, arī Ņujorka nav nekāda mazā, ceļš no Ņujorkas *Queens* līdz latviešu draudzes baznīcai Jonkeros arī man nebūtu pieveicams, ja laipnā Benita Cīrule neaizvestu ar saviem spēkratiem (kā teiktu Anšlavs Eglītis). Pirms izrādes uzzināju, ka daži Ņujorkas latvieši tālo ceļu mērojuši pat taksametā, un tas, nūdien, nav nekāds lētais brauciens. Toties jaukie cienasti bija ierēķināti biļetes cenā! Jāpērk tikai vīns – glāze 4 dolari.

Bez steigas, ar pienākuma apziņu vaigā pie ieejas apsēdās draudzes aktīvis, nopietnais jurists Jānis Riekstiņš. Pirmais biļeti iegādājās Manfreds Zīverts, turklāt izmaksādams arī savām pavadonēm, un sabiedriskajam kasierim seja uzreiz tapa gaišāka – nenoliedzami laba zīme, ja pirmais vaļā maku veř vīrietis. Gan jau būs apmeklētāji, lai gan ne viens vien gaudās par gaužām necilo izrādes norises vietu: pagrabā! Uz kasieřa galda ar vienu aci pamanīju īso brīvbiļetnieku sarakstu – jā, Latvijā tādu būtu krietni vairāk. Taisni neticami, ka dzimtenē šajā ziņā nekas nav mainījies arī pēc Atmodas: teātra

svētnīcās par velti iekšā laiž pat kritiķus, kuři raksta visnešpetnāk. To es domāju pavisam nopietni: reizēm šķiet, ka viena otra kritiķe iepriekšējā dzīvē bijusi indīga tintes zivs. Arī šī studentu izrāde pašmājās netika saudzēta...

Ņujorkā pirmie skatītāji ieradās pāris stundu pirms izrādes sākuma. Baiba Pinne ar palīgiem, darbus apdarījuši, atrada brīdi, lai apsēstos pie pusdienu galda. „Varu uzciēnāt arī jūs,” viņa sirsnīgi uzrunāja pirmās bezdelīgas. Sirmākie tautieši lēnām un prātīgi (dažs ar palīgu) pa stāvajām trepēm kāpa pagrabā ar zemajiem griestiem. Kustīgākie pirms izrādes apskatīja visu namu: baznīcu, skolas telpas, Ludolfa Liberta gleznu kolekciju. Es labu laiku vēros tautastērpā ģērbtās mākslinieka dzīvesbiedres Amandas Rebānes portretā, jo nekad Liberta gleznotu portretu nebiju redzējusi. Un prātoju: kaut nu arī aktieřiem pietiktu laiks apskatīt no ārpuses cēlā nama iekšējos dārgumus!

Baznīcas pagalmā, pirmo ieraudzījām Oskaru Morozovu (izrādē – Indulis Laukmanis), pārņemtu ar rožu ziedu smaržas pārbaudīšanu. Droši vien tikpat lielu pārsteigumu viņam sagādāja arī baznīcas mazdārziņā raženi sakuplojušie tomātu stādi! Bet man uzreiz prātā atausa Anšlava Eglīša zīmētā aina: kosmosa iekarotājs Elbijs Naiks osta Mēness gaisu! Janusam Johansonam es tomēr nelikos kā cilvēks no Mēness neredzamās puses, viņš mani tūlīt ieveda teātrinieku pulciņā: „Pārsteigums, pārsteigums!” Tikšanās prieks bija abpusējis. Visi četri valmieriešu „zelta kadri” – Richards Rudāks, Januss Johansons, Juris Laviņš un Skaidrīte Putniņa aprakstīti manis izdotajā aktieřu „Likteņstāstu” serijā, un aktieři izdevēju par laimi nav aizmirsuši. Klusām pie sevis norunāju savu formulu: „Grāmata ir Mūžības daļa.” Tālab vispirms sarkanās rozes valmierieši saņēma tieši no cītīgās lasītājas Līlijas Zīvertes, diemžēl viņa izrādi noskatīties nevarēja atbraukt. Toties glīto programmiņu ar asprātīgo ASV karoga veidojumu – zvaigžņu vietā auseklīši – viņa no vāka līdz vākam izpētīja vairākas reizes. Atliek vien no jauna pārlasīt Guntas Strautmanes pierakstītos un apkopotos skatuves ļaužu dzīvesstāstus.

Nama labais gars, rosīgā Gunta Puzule-Semba, mani nekavējoties iepazīstināja ar Aiju Pelši. Viņa ar roku pamāja uz skatītāju pusi, to pulks līdz ar katru mirkli vairojās: „Te ir Ņujorkas aktieři, arī koņa dalībnieki. Vašingtonā „Bezkaunīgos večus” iestudēja Osvalds Uršteins, mans brālis Vilnis Baumanis tēloja hipiju Induli. Jums noteikti jāizlasa viņa atmiņu grāmata, es aizsūtīšu!”

Pirms izbraukšanas uz izrādi pašmāju kritiķu rakstus necentos pārlasīt. Tīmeklī ar tiem var iepazīties katrs, kam vien nav slinkums. Man gribējās bez jebkādas ietekmes sajūst izrādes veidotāju sirdspukstus – dzīvā teāt-

ra klātienēs pamatu. Un redzēt, kā izrādi uztver šejienes latvieši, vienalga, redzējuši vai neredzējuši citus šīs lugas iestudējumus. Vairāk gan neredzējuši, salīdzinājumā ar Latvijas latviešiem, kuri Nacionālā teātra izrādi ar Alfredu Jaunušanu, Jāni Kubili, Kārli Sebri, Veltu Līni un Elzu Radziņu min mīļāko lugu pirmajā desmitniekā. Ņujorkiete Ieva Rozena starpbrīdī ieminējās: „Mēs neesam aizmirsuši izrādi *Mīlais melis...*”

Citēšu mazu rindkopu no Kārļa Sebra atmiņām: „1980. gadā mēs ar Elzu Radziņu bijām Ņujorkā. Toreiz daļa tautiešu mūs sagaidīja visai vēsi un pat nelaida iekšā latviešu namā. *Mīlo meli* spēlējām īrētās telpās. Bet daudzi citi uzņēma ļoti sirsniņgi. Brigita un Laimonis Silīni ielūdza lielās viesībās... Tur mēs satikām Anšlavu Eglīti. Es viņu pavēroju: nebija no runīgajiem, skaļajā ciemiņu barā tāpat vien vairāk sēdēja un klusēja. Tomēr viņš bija liels aķis. Jautāja, kāpēc neesam atveduši kādu latviešu lugu. Latvijā daudzi uzskatīja, ka vajadzējis braukt ar tiem pašiem *Bezkaunīgajiem večiem*. Bet nemaz nevarēja zināt, kā Eglītis uz to būtu skatījies, jo mēs tur likām klāt paši savus tekstus, un viņš ir autors, kam nedrīkst ne vārda grozīt. Taču vēlāk viņam aizsūtīto *Bezkaunīgo veču* videoierakstu Eglītis esot pieņēmis labi.”

Citāta pirmā daļa jāpapildina ar Ņujorkietes Aijas Pelšas repliku: latviešu namos ASV raibi gājis arī Ņujorkas teātra aktieŗiem, kad viņi iestudējuši Māras Zālītes lugu „Tiesa” (tajā tēlojusi arī Aija) – vairāki vašingtonieši tādu *komūnistes* izrādi negribējuši redzēt ne acu galā!

Citāta otra daļa skar lugas traktējumu valmieriešu skatījumā: uz skatuves neredzējam Jāņa Bertolda jauno paaudzi. Viens no motīviem varētu būt Reiņa Suhanova teiktais Ņujorkiešiem pirms izrādes: „Mēs šo izrādi veltījām saviem vecākiem.” Aiz šiem skopajiem vārdiem jūtamas dziļas domas: visā pasaulē cilvēki noveco vienādi, un visā pasaulē cilvēki vecumdienās īpaši daudz domā par saviem jaunības gadiem un draugiem, un visā pasaulē senioriem beidzot ir laiks un iespēja satīties. Cits jautājums: vai veco draugu starpā joprojām negruzd kāds nenolīdzināts asums, nevietā izteikts vārds vai jaunības steigas pārpratums.

Viens otrs, skatoties valmieriešu izrādi, atmiņā atsauca Anšlava Eglīša lugas iestudējumu Nacionālā teātrī. Valmierieši nebūt neatpaliek no rīdziniekiem: aktieŗi cenšas paust savu dzīves pieredzi un raksturu, nevis tēlo ārzemju latviešus vai izpatīk publikas gaumei. (Izrādē Ņujorkā, manuprāt, skatītāji aizturēja elpu, kad Jānis Bertolds atzinās: man nav naudas Latvijas apmekļojumam... A. Eglītim šāda teksta nav. Man par šo epizodu bija jādomā visvairāk: Amerikā nav pieļaujams žēloties par naudu, Latvijā tas notiek līdz apnikumam. Savukārt Latvijā kā neapgāžams mīts iesakņojušās iedomas – ja jau cilvēks dzīvo ārzemēs, viņš ir bagāts.)

Richards Rudāks lugas galvenās personas Jāņa Bertolda lomā ir vienkāršs, panaīvs un atklāts darbarūķis, kas cenšas attapties no pensijas gadu tricieniem: uz darbu vairs nav jāiet, turklāt viņam vairs īsti nav vietas arī paša celtajā mājā, kurā sieva cenšas ieviest ideālu spodrību.

Januss Johansons (Longins Laukmanis) – neglābjams optimists, asprātis, atklāts dzīves baudītājs, kas palīdz jaunības draugam Bertoldam izprast viņa dzīves jauno situāciju.

Juris Laviņš (Askolds Olte) – lielā mērā ar savu personu pārņemts savdabis, kas visu dara vai nedara par prieku tikai sev.

Skaidrīte Putniņa (Jāņa sieva) – latviešu ģimenes māte un vecmāmiņa, kuŗas galvenās raizes: „Ko teiks citi?”

Oskars Morozovs (Longina brāļadēls Indulis) ir sirsniņgs saulesbrālis amerikāņu hipija variantā, lieliska ir viņa saspēlē ar vecākajiem teātra kollēģām. (Induļa tēls koši apliecina zināmo aksiomu: arī vecumdienās, kad pat mazbērni izauguši un aizskrējuši pasaulē, cilvēkam ļoti nepieciešams bērnišķīgs mīļums. Gan dzimtenes, gan aizjūras ģimenēs senioru pieķeršanās pavisam svešam cilvēkam bieži tiek asi kritizēta. Bet nereti tieši šim svešajam ir laiks ar vientuļo senioru satīties un aprunāties.)

Režisors Jānis Znotiņš skatītājus Ņujorkā laikus brīdināja – izrādes ilgums ir divas stundas un 40 minūtes, un starpbrīdī dzirdēju vienu otru žēlojamies, ka esot par gaŗu... Latvieši pie gaŗām izrādēm pieraduši, un šis jauno režisoru izrādes iestudējums tikai pierāda: labas lugas nenoveco nekad, pat ja tajās it kā neielej jaunu formu un saturu (darbība nenotiek Īrijā vai Anglijā, kur latviešu, ka biezs, turklāt daudzi jau pāris desmitgadēs iedzīvojušies uz neatgriešanos).

Izrādes skatuves noformējums ir pieticīgs: mēbeles un rekvizīti tiek meklēti visu latviešu namu noliktavās. (Ceram, ka valmierieši iegaumēs dažādo skatuvju plūsus un minusus, lai līdz pārbraukšanai mājās nesajuktu un neaizmirstos: kā skatuve bija iekārtota, piemēram, Detroitā un kā Bostonā. Parasti vislabāk prātā paliek pirmā un pēdējā izrādes vieta.)

Šeit ieskatam par valmieriešu izrādi Ņujorkā man jāliek punkts, atstājot vietu citu pilsētu latviešu iespaidiem. Nobeigumā arī citēšu Anšlavu Eglīti: „Nekas nevar aizvietot jaunības draugus...”

Manuprāt, latviešiem aktieŗi ir kā mūžīgi jaunības draugi. Par mūsu teātri domājot, ceru, ka „Bezkaunīgie veči” tāpat kā „Skroderdienas Silmačos” (arī to bargie kritiķi savulaik nebūt nenovērtēja kā Blaumaņa vērtīgāko lugu) nezaudēs nedz Anšlava Eglīša maģisko humora formulu, nedz latviešu aktieŗu prieku iznest to rampas gaismā.

Anita Mellepe

Anšlavs Eglītis atkal bija kopā ar mums!

Valmieras teātra aktieŗiem ziņas skrēja pa priekšu – no Toronto un latviešu centriem ASV, kur luga „Bezkaunīgie veči” jau bija izrādīta, saņēmām dažādus vēstījumus. Vispirms instrukcijas par izrādei nepieciešamajiem priekšmetiem atsūtīja Jānis Grigalīnovičs no Priedaines, aicinot visu laikus sagatavot, lai mazinātu aktieŗu spriedzi. Viņš lūdza būt iejūtīgiem, atgādinot, ka aktieŗiem trīs nedēļu laikā nav bijis nevienas brīvas dienas, kad varētu mierīgi atpūsties un neko nedarīt.

Pēc tam pienāca Gunas Eglītes ziņa no Bostonas – ieradušies 138 skatītāji. Bostonā dzīvojot konservatīvi latvieši, bet, spriežot no aplausiem un smiekliem, viņiem izrāde patikusi. Viņi atzinīgi novērtējuši arī jauno režisoru Reiņa Suhanova un Jāņa Znotiņa darbu. Austrumu krastā no pilsētas uz pilsētu piecus aktieŗus un divus režisorus, kā arī izrādei nepieciešamās mantas ar autobusu veda Jānis Grigalīnovičs, un G. Eglīte uzslavēja viņa pacietību un spēju palīdzēt izrāžu rīkotājiem un aktieŗiem.

Maija Zaeska informēja – Minepolē bijuši 75 skatītāji, kuŗi daudz smējušies un vēlāk atkārtējuši vairākas aktieŗu no skatuves paustās dzīves gudrības. Aktieŗi un un režisori paši atraduši baznīcas dāmu komitejas istabā piemērotas mēbeles, apbrīnojami ātri un veikli sakārtējuši skatuvi, tā patiešām izskatījies kā garāžas dzīvoklis un eleganta viesistaba. Izrāde nemaz nav likusies tik gaŗa. Aktieŗi paspējuši arī apskatīt *Mall of America*.

Līga Jēkabsons atzina, ka Detroitā viss labi izdevies. Apmēram 60 pieaugušajiem un pieciem bērniem izrāde ļoti patikusi, beigās visi piecēlušies kājās un skaļi aplaudējuši.

Kalamazū latviešu biedrības priekšniece Maira Bundža rakstīja – Kalamazū bija 90 skatītāju. Aktieŗiem savestās dažādas lietas, no kuŗām varēja izvēlēties nepieciešamo. Pēc izrādes viņi visu rūpīgi novākuši. Aktieŗiem un abiem režisoriem izdevies apskatīt Gaŗezeru un paviesoties kādā latviešu mājā Mičigenas ezera krastā.

Anita Juberte no Vašingtonas, DC, ziņoja, ka bijuši apmēram 120 visu paaudžu atsaucīgi skatītāji. Daži no viņiem tēlojuši režisora Osvalda Uršteina iestudējumā. Valmieriešu izrādi īpaši interesanti bijis skatīties tiem, kuŗi varēja salīdzināt abus iestudējumus.

Baiba Rudzīte-Pinne pavēstīja, ka Jonkeros lugu ar lielu baudu noskatījušies 90 visu paaudžu apmeklētāji. Atsauksmes bijušas pozitīvas, visiem patīcis lugas humors, iespēja pasmieties pašiem par sevi. Aktieŗi darījuši visu iespējamo, lai izrāde labi izdots.

Čikāgas latviešu biedrības priekšnieks Armands Birken rakstīja, ka Čikāgā sanākuši 135 kultūras cienītāju un, spriežot no smiekliem, aplausiem un sarunām, vi-

ņiem luga patikusi. Mārīte Plūme pastāstīja par čikāgiešu pieredzi bērnu nodarbību rīkošanā, salīgštot bērnuakoles, lai arī jaunie vecāki var noskatīties izrādi.

Ināra Beitlere rakstīja, ka Portlandē bija 50 skatītāju, mazāk nekā pērngada izrādē. Aktieŗiem parādīts Maltomas (Multnomah) ūdenskritums, Pitoka muiža (Pittock mansion), viņi izvizināti ar lidmašīnu, lai apskatītu Portlandi no augšas. Aktieŗu tēlojums bijis profesionāls un spraigs, viņi izrādījušies draudzīgi un patīkami sarunbiedri.

Klīvlāndē uz izrādi ieradušies 80 apmeklētāju, viņiem izrāde patikusi, diemžēl daļa, kur aktieŗi tēlo uz grīdas skatuves priekšā, daudziem nav bijusi labi saskatāma. Aktieŗiem varbūt vajadzējis iziet zāles vidusceļā. Turklāt Klīvlāndes latviešu nama skatuve esot par mazu daudzajām dekorācijām, gluži labi varētu iztikt ar mazāku daudzumu.

Inta Vīsta ziņoja, ka Sietlā bijuši 105 skatītāji, kuŗiem izrāde patika, visi daudz smējušies. Aktieŗus ar savu autobusu no Portlandes atvedis Paulis Kalniņš un pa ceļam parādījis Svētās Helēnas kalna vulkānu.

Toronto latviešu centrā sanākuši vairāk nekā 200 skatītāju, viņiem patīcis, ka izrādei pielāgotas „Čikāgas piecišu” dziesmas, un līdz ar to trimdniekiem viss bijis tuvs, pazīstams un saprotams.

Priekšpēdējā turnejas izrāde notika Sanfrancisko, un Taira Zoldnere īsā vēstulē pavēstīja, ka pēc veiksmīgās izrādes īpaši godināts *mazā teātra sanfrancisko* režisors Laimonis Siliņš, kam piešķirta Latvijas teātra balva – „Spēlmaņu nakts 2013” par mūža ieguldījumu teātra mākslā.

Romāns „Bezkaunīgie veči” sarakstīts 1968. gadā, luga pāris gadu vēlāk, Vašingtonas latviešu teātrī tā iestudēta 1971. gadā, Nacionālā teātrī –1988. gadā, *mazā teātra sanfrancisko* režisors Laimonis Siliņš komēdiju iestudēja 1972. gadā, tā izrādīta arī Losandželosā, un daži skatītāji izrādi atcerējās, bet ne tik labi, lai varētu salīdzināt. Pērn režisore Inta Kalniņa šo lugu iestudēja Ausekļa Limbažu teātrī, un „Gada izrādes 2012” žūrija to atzina par labāko amatierteātra izrādi.

Losandželosā valmierieši ieradās 29. septembŗa rīta pusē un steigšus ķērās pie darba, lai iekārtotu skatuvi. Darba viņiem bija pilnas rokas, tā ka viņi nevarēja ne apskatīt baznīcu, ne piedalīties dievkalpojumā. Sākumā nolēma, ka ar gaismām pievērsīs skatītāju uzmanību telpai, kur notiek darbība – garāžā, kuŗā mitinās Jānis Bertolds, vai Longina viesistabā, bet īsi pirms izrādes sākuma tomēr ierīkoja starpsienu un durvis viesistabas daļā.

Izrāde sākās veselu stundu vēlāk, jo lidojumā no Sanfrancisko uz Losandželosu bija pazudis koferis ar tēr-

No kreisās: Valmieras teātra aktieri Skaidrīte Putniņa, Januss Johansons, Juris Laviņš, Richards Rudāks, Oskars Morozovs

piem. Taču skatītāji pārāk nebēdājās – šis bija pirmais rudens sarīkojums, daudzi ilgi nebija tikušies, un priekš-telpā un pie bāra, iemalkojot kādu dzērienu, sarunām vielas netrūka. Dainis Kalniņš apstaigāja skatītājus, no liela groza piedāvājot Tamāras Kalniņas ceptos pīrāgus.

Aktieři bārstīja asprātības, izrādes laikā nemitīgi sprē-gāja smiekli, skatītāji pievienojās lugas galvenā varoņa Jāņa Bertolda dzimumdienas apsveikuma dziesmai „Lai dzīvo sveiks!”, starpbrīdī ritēja dzīvas sarunas gan par izrādi, gan piedzīvoto vasarā. Tik sen nebijām dzirdējuši Anšlava Eglīša jauko, sirsnīgo humoru, tā mums pietrū-ka, un pēc tā ilgojāmies.

Ieejas biļeti nopirka 132 personas, bērniem ieeja bija brīva, tātad izrādi noskatījās apmēram 150 apmeklētāju. Zālē sēdēja skatītāji, kuŗi bija mērojuši tālāku ceļu – no Lasvegām, Ogres, Rīgas. Ievērtību izpelnījās Latvijā labi pazīstamais dziedātājs Lauris Reiniks, un ne viena vien meitene vēlējās ar viņu nofotografēties.

Anšlava Eglīša luga ir īsināta, ja neīsinātu, izrāde ilgtu kādas piecas stundas. Vairāki šejienieši noteikti varēja identificēt vienu otru lugas tēlu, jo ir zināms, ka A. Eglītis vāca ziņas par notikumiem latviešu sabiedrībā un nereti aprakstīja vietējos. Tāpēc arī daži prātoja – nez kuŗi bija tie bezkaunīgie veči? Režisori vietām grozījuši lugas tekstu, arī tas bija darīts apdomīgi, un jādomā, ka autors nebūtu protestējis. Abu jauno režisoru izdomu var tikai uzslavēt. Varbūt luga labi noderētu filmas scēnāri-jam. Filmā labi varētu parādīt gan kalnā kāpšanu, gan zvejošanu okeanā.

Nama augštāvā pie sienas atrodas Gvido Augusta darinātais Anšlava Eglīša portrets. Reizēm radās sa-jūta, ka Anšlavs atkal ir kopā ar mums, sēž skatītā-ju zālē un savā nodabā ska-tās savas lugas izrādi.

Pēc izrādes zibens ātru-mā tika novākti krēsli, no-vietoti un aplāti apaļie galdi un sākās jubileju svi-nēšana. Ivars Mičulis pa-teicās visiem, kuŗi palīdzē-ja – Valdim Dičam un Val-dim Volkovskim par skatuves iekārtošanu, naktsmāju devējiem, cienasta gādātājiem, galdu klājējiem. Jubilāru bija veseli desmit – Rota Boršteina, Edīte Brauķe, Ārija Grausa (no Sakramento), Tamāra Kalniņa, Guntis Linde, Gunārs Rēpiņš, Jānis Ripa, Valtrauta Simsone, Biruta Šulca, Daina Šulca. Viņi apmeklētājus cienāja ar gar-diem ēdieniem, no kuŗiem lielu daļu bija gatavojusi Ta-māra Kalniņa. Uz bufetes galda atradās smalkas uzkodas – kūpinātas vistas un zivis, daždažādi salāti, maizītes, augļi. Pietika visiem un vēl pāri palika! Visi jubilāri gan nebija ieradušies un daži aizgāja tūlīt pēc izrādes, bet palikušie tika sirsnīgi sumināti. Inguna Galviņa piens-mazas kūciņas ar svecītēm, un katrs jubilārs varēja vienu nopūst. Tālis Valdis spēlēja klavieres, viņam līdzās ap-

sēdās Nora Mičule, un abu klusinātais duets aizkustināja. Dažu skaistu dziesmu nodziedāja Ivars Mičulis. Šīs dzīres bija gluži vai ievads nama 40 gadu svētkiem! Zālē valdīja sirsnīgs ģimeniskums, ikviens jutās kā jubilārs un pamatotī – katram šogad bijusi vai vēl būs dzimumdiēna!

Jubileju svinībās piedalījās arī aktieři un režisori un pēc „viesuļturnejas” varēja mazliet atvilkt elpu, nākamā dienā apskatīt pilsētu un *Universal Studios*. Jādomā, viņi paspēja sasmelties Dienvidkalifornijas saules, lai tās pietiktu visai gaŗajai Latvijas ziēmai.

Astra Moora

**No kreisās: Ilze Nagaine un Inguna Galviņa
ienesā jubileju klīņģeri un svecītes**

Foto: Aivars Jerumanis

**Valmieras teātra režisori (no kreisās) Jānis Znotiņš
un Reinis Suhanovs pirms došanās atpakaļ uz Latviju
apskatījā Holivudas ievērojamākās vietas**

Mūzeja „Latvieši pasaulē” Roadshow sarīkojums

Ārzemju latviešu mūzeja „Latvieši pasaulē” (LaPa) līdzstrādnieki Filadelfijas Brīvo latvju biedrībā 22. septembrī aicināja uz amerikāņu televīzijas raidījumam *Antiques Roadshow* līdzīgu sarīkojumu. Apmeklētājus lūdza atnest kādu savai ģimenei sevišķi nozīmīgu relikviju, kas paņemta līdzī no Latvijas, vai kas liecinātu par dzīvi pirmajos gados jaunā vidē. ASV televīzijas programmā lietpratēji skaidro priekšmeta izcelšanos un vērtē, cik tas maksā, bet mūzeja LaPa *Roadshow* sarīkojumā galvenā loma bija relikviju īpašniekiem. Katrs pastāstīja publikai par priekšmeta vēsturi, izcelšanos un nozīmi viņa dzīvē. Pēc tam mūzeju speciālistu padome novērtēja priekšmeta nozīmi mūzejiem, kā to varētu lietot mūzeja eksponātos un ko tas nozīmē vēstures, kultūras un sabiedriskā kontekstā.

Stāsti un priekšmeti bija ļoti interesanti, vērtīgi un aizkustināja, piemēram, Veras Čakares un mākslinieka Alfreda Kalniņa bēģļu gaitās Čehoslovākijā radītā bērnu bilžu grāmata 1944. gada Ziemsvētkos. Astoņās lappusēs grāmatā attēlota tradicionālā, satraukumu un gaidu pilnā gatavošanos Ziemsvētkiem, kā bija parasts Latvijā miera laikos – tēvs atnes eglīti no sniegotā meža, bērni to pušķo, mātās dzejoļus, cep piparkūkas, svētku vakarā eglīte deg košām svecītēm un bērni saņem dāvaniņas no Ziemsvētku vecīša. Pēdējā lappusē redzams, kas tai laikā notika Latvijā – kaŗavīri tranšejā, sprādzieni, bumbas, šautenes – kaŗš un neziņa, kas notiks. „Nevienai citai bērnu grāmatai pasaulē nav tik tumšas, bezcerīgas un briesmīgas beigas,” teica grāmatas īpašnieks un autore mazdēls Jānis Čakars. Viņš plāno grāmatu izdot atkārtoti un meklē informāciju par mākslinieku Alfredu Kalniņu. Jāņa Čakara e-pasta adrese: chakarsj@gmail.com

Jānis Čakars rāda 1944. gadā Čehoslovākijā bēģļu gaitās veidotu grāmata „Pricīgus Ziemassvētkus”

Andra Zvārgule

Citi stāsti un priekšmeti bija ne mazāk nozīmīgi. Andra Zvārgule lasīja izvilkumus no vēstulēm, ko viņas māte, Nacionālā teātra aktrise Nina Melnbārde, bija rakstījusi „dīpīšu” nometnē, uzskatāmi un reizēm arī drāmatiski aprakstot bēgļu gaitas un nometņu dzīvi. Viņa parādīja arī savas krustmātes bēgļu nometnē darināto tautumeitu – lellīti, kam bijis liels noiets. Pēteris Dajevskis atnesa koka sēdekli, ko ģimene bija saglabājusi no zirga ratiem, ar kuņiem viņa māte, Nacionālā teātra aktrise Helga Gobzine bija braukusi visu ceļu no mājām Džūkstē līdz pat bēgļu nometnei Mērbekā, Vācijas anģļu zōnā. Kā zirgi ar ratiem nokļuva uz kuģa, ir cits stāsts.

Vairāki sarīkojuma apmeklētāji atnesa vēsturiskus tautastērpu svārkus. Maijas Mednes māte, atstājot Latviju, sava tautastērpa svārkus bija izmantojusi par maišu. Intas Grundes māte noaudusi brunčus bēgļu nometnē, lietojot vīramātes no Latvijas līdzpaņemtās izārdītās segas diegus. Edgars Dāle pastāstīja par skaistu kristalla trauciņu, ko no Latvijas izveda viņa vecmāmiņa. Viņas vīru, trauciņa īpašnieku, komūnisti izsūtīja uz Sibīriju. Askolds Žagars atnesa lielu, no Latvijas līdzī paņemtu gleznu. Cirka māksliniece Frīda Ādamsone parādīja sava vīra pulkstenķēdīti no Latvijas monētām.

Bēgļu nometnē darināta lellīte

Jolanta Mockus no Latvijas ieceļojusi nesen, viņa parādīja porcelāna tējas servīzi, ko nopirkusi padomju laikā pēc stāvēšanas garā rindā.

Inta Grunde

No Latvijas līdzpaņemtus priekšmetus varētu pievienot izstādei „Latvieša koferis”, ko LaPa mūzeja līdzstrādnieki gatavo „Rīga – Eiropas kultūras galvaspilsēta” svinībām 2014. gadā. Izstāde būs apskatāma Rīgā, t. s. stūrī mājā no maija sākuma līdz septembra beigām.

Andris Grunde sarīkojuma apmeklētājus iepazīstināja ar *International Tracing Service* (ITS) Vācijā, kuŗa archīvos atrodas miljoniem Otrā pasaules kara laika dokumentu. ITS darbinieki sameklē dokumentus un izsniedz to kōpijas; vietne tīmeklī: www.its-arolsen.org

Sarīkojumu ievadīja Maijas Hinkles stāstījums par mūzeja „Latvieši pasaulē” mērķiem, darbību, projektiem un plāniem. Informācija par mūzeju ir tīmekļa vietnē: www.lapamuzejs.lv vai Facebook: *latvians abroad – museum and research centre*. Mūzeja e-pasta adrese: lapainfo@gmail.com

Pēteris Dajevskis

Mūzeju speciālists Pēteris Dajevskis neskopojās ar komentāriem. Sarīkojumu vadīja Laila Genserte. Priekšmetus novērtēja ALAs Latviešu mūzeja direktore Lilita Berga, LaPa mūzeja valdes bij. priekšsēde Maija Hinkle un LaPa valdes bij. vicepriekšsēdis Ints Dzelzgalvis.

Mūzeju līdzstrādnieki šādu *Roadshow* labprāt rīkotu arī citos latviešu centros Ziemeļamerikā. Tie, kuŗus piedāvājums interesē, lūgti sazināties ar Maiju Hinkli, tālr.: 607-273-1319, e-pasts: maijahinkle@verizon.net

Maija Hinkle

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;
PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU;
BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS:
MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALĪZE;
KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:
MĀRTIŅŠ LEIKARTS

tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

Trio „Šmite Kārkle Cinkuss” koncerts latviešu namā

No kreisās: Ivars Cinkuss, Kristīne Kārkle, Edgars Kārklis, Zane Šmite

12. un 13. oktobra nedēļas nogalē mums bija liela izvēle – doties klausīties Latvijas grupas „Prāta vētra” un „Instrumenti” kādā Sanseta bulvāra restorānā un parkā vai trio „Šmite Kārkle Cinkuss” latviešu namā. Apmēram 60 latviešiem, kam ceļš uz namu ierastāks, ieradās klausīties trio koncertu. Patiesībā nevis trio, bet kvartetu, jo pievienojās vēl viens mūziķis – Edgars Kārklis, Kristīnes Kārklis brālis.

Pirms ierašanās Losandželosā mūziķi savā 15 koncertu turnejā jau bija iepriecinājuši Portlandes, Sietlas un Sanfrancisko latviešus. Kvartets koncertu sāka ar „Skaista mana tēvu sēta” un „Kade pārnāksi bāleliņ”, pēc tam dziedājām dziesmu, ko Zane Šmite iemācījusies no flamenko ģitarista Andra Kārkliņa – „Balta aita jūru brida”. Ivars Cinkuss tiem nedaudzajiem klausītājiem, kuŗi latviski nesaprata, pavisam īsi par dziesmām pastāstīja angļu valodā.

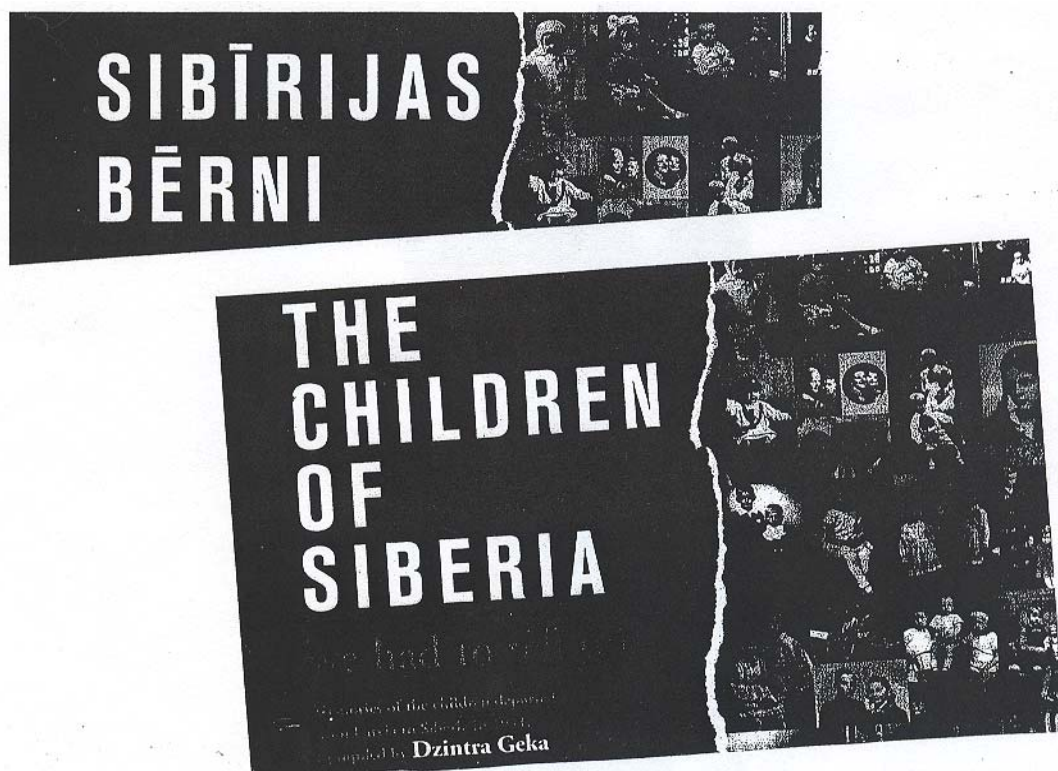
Ikviens, kas kādreiz ganījis govīs, ir skaļi sadziedājies ar citiem ganiem, latvieši dziedāja, jānot pieguļā un vakaros pēc darba, kad saule norietējusi, lieliski iztiekot bez televīzijas. Mūziķi vairākas dziesmas nodziedāja latgaliski. Viņu mūzikas instrumenti – sitamie, kratāmie, vijole, akordeons.

Virsdiriģents Latvijas Dziesmu svētkos un šī gada koŗu koŗos pirmās vietas ieguvēja vīru koŗa *Gaudeamus* diriģents Ivars Cinkuss demonstrēja burdonu – daudz balsīgās dziedāšanas veidu, kas raksturīgs gadskārtu un ģimenes ieražu dziesmās. Pirmā daļa beidzās ar Jāņu dziesmu, otrā sākās ar Ziemas saulgriežu dziesmu, tai sekoja rotaļdziesma, precību dziesma, arī līgavas raudi-

nāšanas dziesma latgaliski, alus dziesma, kalēja dziesma, deju dziesma, klausītāji piedroģās dziesmai „Visi ciema suņi rēja” un „Bēdu manu, lielu bēdu”. Koncerts izskanēja ar koŗavīru dziesmu – *labāk manu galvu ņēma nekā manu tēvu zem’* un pašās beigās dziedājām brīnišķīgo „Skaista mana tēvu zeme pār visām zemītēm”, kur ik smildziņa noziedēja sudraba ziedīņiem. Emocionālais pārdzīvojums bija liels. Pēc koncerta dziedāšana turpinājās priekštelpā un pie nama durvīm. Uzkoŗu galds atkal bija bagātīģs, un visi ēdieni ātri tika notiesāti. Negaršīģus neviens neģstu, tas ir vairāk nekā skaidrs!

Latvijas mūziķu un aktieŗu koncerti un izrādes mums vajadzīģas, bet gaidot tikai izklaidētāģus no dzimtenes, paģi kļūstam paģivi. Dāvis Reins bēdāģās, ka uz koŗa mēģināģjumu ieraduģies tikai astoņi dziedātāģi un jautāja, kas notiks ar koŗi. Latvieģu teāģtra Losandželosā vairs nav, lai gan netrūkst talantīģu jaunu cilvģku, kuŗi varbūt gribētu spēlēt. Par to pēdējais laiks padomāt. **A. M.**

IZSŪTĪTO BĒRNU LIKTEŅSTĀSTI GRĀMATĀ

Fonda „Sibīrijas bērni” tulkotā un izdotā grāmata *The Children of Siberia* angļu valodā divos sējumos apbalvota ar Latvijas Grāmatizdevēju asociācijas grāmatu mākslas konkursa „Zelta ābele 2012” balvu kā skaistākā grāmata. Tā ir skaistākā un arī smagākā grāmata, kas drīz vien varētu kļūt par bibliografisku retumu. Grāmata ir nozīmīga tāpēc, ka tajā apkopoti mūsu tautas atmiņu stāsti nākamajām paaudzēm. Aicinām pasteigties grāmatu iegādāties, dāvināt bērniem, mazbērniem, universitātēm un bibliotēkām.

Pirmais sējums ar piegādi ASV – \$70 vai 37 LVL (53 eiras);

otrais sējums ar piegādi ASV – \$80 vai 43 LVL (60 eiras)

Abi sējumi ar piegādi ASV – \$150 vai 80 LVL (115 eiras)

Latvijā grāmatas var pasūtīt, zvanot pa tālruni: +371-26598498 vai rakstot, e-pasts: sibirijasberni@gmail.com

ASV – tālr.: 818-247-8390, e-pasts: aivars@earthlink.net

Čekus sūtīt: A. Jerumanis, 1600 El Rito Ave, Glendale, CA 91208

Var arī iegādāties Ilmāra Knaģa grāmatu angļu valodā *There was such a time*, cena \$15;

Dzintas Gekas Sibīrijas ceļojumu dokumentārfilmas latviešu un angļu valodā, DVD cena \$20:

„Stacija Latvieši 1937”

„Sibīrijas bilance”

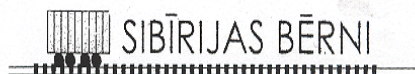
„Piemini Sibīriju”

„Gvido Zvaigzne”

„Agapitova”

„Maršruts Ķekava-Omska”

„Un Igarka”

KOMŪNISTISKĀ TERRORA UPURU ATBALSTA UN PALĪDZĪBAS FONDS

Vēstule no Latvijas

Nupat atgriezos no Dānijas, kur pavadīju nedēļu pie draudzenes un ceļojot iepazīnos ar skaisto valsti. Cilvēki bija draudzīgi un izpalīdzīgi, visi, kuŗus sastapu, runāja angļiski. Man bija ļoti jauks ceļojums. Drīz kopā ar desmit Liepājas radiem došos ar kuģi *Tallink* uz Stokholmu. Man te nav gaŗlaicīgi nevienu brīdi! Kopā ar Dainu Bīriņu un Inesi Birznieci ciemojāties pie Muižniekiem, svinējām Ingrīdas Muižnieces vārdadienu.

Vēlu visiem to labāko. Vienmēr gaidu biļetenu.

Silvija Tūbele-Kurmiņa

Satikšanās Rīgā

Bija nodoms Dziesmu svētku laikā rīkot Dienvidkalifornijas latviešu tikšanos, jo daudzi šejienieši vasarā devās uz Latviju, vairāki pārcēlušies pavisam, daži dzimtenē pavada pusi gada un tikai rudenī, kad kļūst aukstāks, gluži kā gājputni dodas atpakaļ.

Diemžēl iecere neīstenojās, grūti bijis visus apzināt. Šejienieši gan vairākkārt tikušies nejauši – uz ielas, Dziesmu svētku sarīkojumos, Pasaules latviešu saietā, kas 30. jūnijā notika Rīgas latviešu biedrībā un citur.

Ērikas Karteres (Carter) nama Tērbatas ielā 53 simts gadu jubilejas svinībās 28. jūnijā piedalījās latvieši no visas pasaules, tostarp arī daži mūsu, Dienvidkalifornijas latviešu kopienas locekļi. Viņu smaidi skaidri liecina par tikšanās prieku.

Ērika Kartere, Maija un Tāļivaldis Paegle, kā arī Austra Slaidiņa ir atgriezušies mājās, vienīgi Līgai Brauķei pastāvīgas mājas tagad ir Rīgā. Droši vien arī viņa tāpat kā Silvija Tūbele Kurmiņa par gaŗlaicību nesūdzas.

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks: otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00

-8.00 pm. Biroja vadītājas **Sanitas Vilgertes** tālr.:

415-643-9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā **Arnis Tūbelis**, tālr.: 415-334-6606

Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216;

www.baltic-crossroads.com

Galerija atvērta katru dienu!

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Brauksim uz latviešu namu kopā!

Varbūt kādam ir vēlēšanās doties uz sarīkojumu latviešu namā, bet nav auto, nepatīk vairs sēsties pie stūres, nav atjaunota autovadītāja apliecība utt. Tādos gadījumos bez kautrēšanās ieteicams sazināties ar biedrības valdes locekļiem – centīsimies sameklēt latvieti, kas dzīvo tuvumā un var palīdzēt.

Vairākiem braukt kopā ir jautrāk un, daloties ar degvielas naudu, arī lētāk!

No kreisās: Austra Slaidiņa, Līga Brauķe, Tāļivaldis Paegle, Ērika Kartere, Maija Paegle

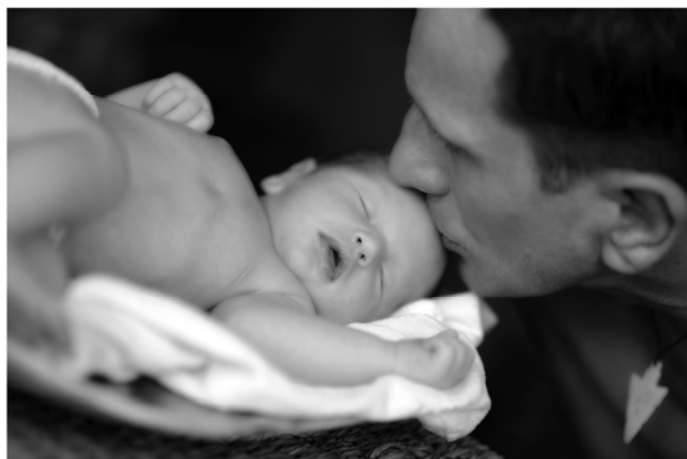
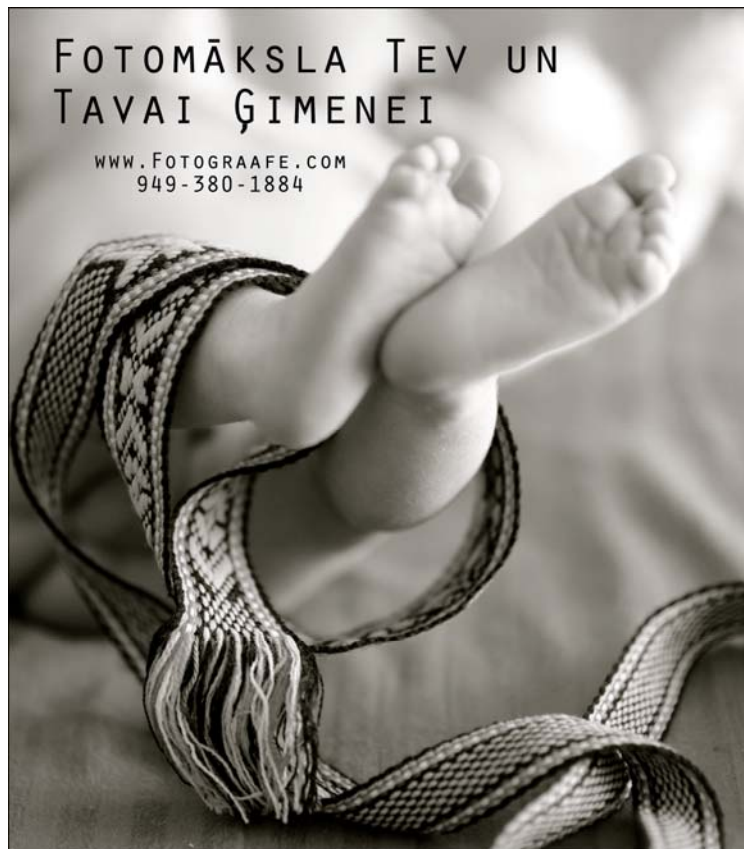
Laime un prieks

Šī gada 14. augustā pasaulē nāca Hugo Frederiks Svikss (svars: 9 mārciņas, 11 unču; garums: 21½ collas). Puisēns piedzima vecāku Līgas un Normunda mājās *Oceanside*. Dzemdības notika ūdenī un, kā liecina pētījumi, tā ir visvieglāk gan bērniņam, gan māmiņai. Vecmātes Mišelas un divu palīdzību klātienē bērniņu pirmais sagaidīja tētis un nedaudz vēlāk pārgriezta nabas saiti. Hugo ar skaļu kliedzienu paziņoja par savu ierašanos pasaulē. Jaundzimušais par apetītes trūkumu nesūdzējās un tūlīt vēlējās kaut ko ieēst.

Laiks skrien ļoti ātri, Hugo jau ir astoņas nedēļas vecs. Tā kā tuvojas Ziemsvētki un vecāki ir ļoti aizņemti savā fotostudijā, mazajam jārodas viņiem līdzī un jāpalīdz tikt galā ar darbiem. Dažreiz arī jāpozē kameras priekšā.

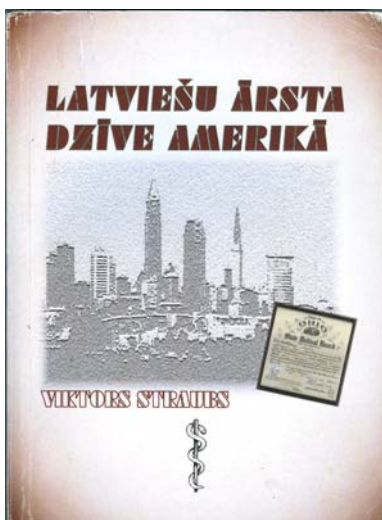
Esam ļoti priecīgi par mūsu ģimenes pieaugumu un ar mīlestību audzināsim viņu par kārtīgu tautasdēlu.

Līga un Normunds Svikss

Dr. Viktora Strauba grāmata „Latviešu ārsta dzīve Amerikā”

Latviešu ārstu un zobārstu apvienība (LĀZA) izdevusi ārsta un Klīvlāndes latviešu sabiedriskā darbinieka dr. Viktora Strauba triloģijas „Sava laikmeta liecinieks” otro grāmatu „Latviešu ārsta dzīvē Amerikā”. Autors tajā sīki apraksta savu dzīvi un darbu kopš iebraukšanas ASV 1952. gadā līdz 1990. gadam.

V. Straubs dzimis 1918. gadā Ukrainā, mācījies skolā Rūjienā, 1944. gadā beidzis Latvijas universitātes Medicīnas fakultāti, iesaukts Latviešu leģionā, bijis gūstekņu nometnēs Vācijā un Beļģijā. Pēc ieceļošanas ASV praktizējies slimnīcā Ņujorkā, nokārtojis eksāmenus, iegūstot ārsta licenci un prakses tiesības Ohaijo pavalstī un pārcēlies uz Klīvlāndi, kur strādāja 40 gadu.

V. Straubs bija arī mācībspēks slimnīcas *Fairview* ģimenes ārstu apmācības centrā, ko pats izveidoja.

LĀZA izdeva šo grāmatu, vēloties godināt dr. Viktoru Straubu viņa 95 gadu jubilejā š. g. 1. maijā un novērtējot viņa profesionālo un sabiedrisko darbu. Lasot dr. V. Strauba grāmatu, var pārliecināties, ka ar neatlaidību, pārliecību un darba mīlestību dzīvē iespējams pārvarēt visdažādākās grūtības, daudz ko veikt un sasniegt.

Beidzis ārsta darbu, V. Straubs turpina aktīvi darboties sabiedrības labā, palīdzēt Latvijas mediķiem un rakstīt atmiņu stāstus.

Grāmatai „Latviešu ārsta dzīvē Amerikā” ir 248 lapuses, tās cena \$25 ASV, Kanadā \$27 (sūtīšanas izdevumi ieskaitīti).

Pasūtījumus pieņem Dr. J. J. Dimants, Jr., 2330 Innsbruck Parkway, Minneapolis, MN 55421-2068; e-pasts: dimants@hotmail.com Čeks izrakstāms ar norādi: „LĀZA”, piezīmi „donation” un nosūtāms uz augšminēto adresi. Pēc izdevumu segšanas atlikums tiks izmantots stipendijām medicīnas studentiem Latvijā.

Sems Kīns (Sam Kean): „Ārsta pūliņus noteikt pacienta diagnozi, gluži kā šķetinot samezglotu pavedienu, var salīdzināt ar aizrāvīga piedzīvojuma romāna lasīšanu.” (Sems Kīns ir grāmatas *The Violinist's Thumb: And Other Lost Tales of Love, War and Genius, as Written by Our Genetic Code* autors)

Pateicība

Liels paldies visiem, kuri tik daudz darīja, lai mana šī gada dzimšanas dienas atcere būtu vienreizēji skaista un neaizmirstams notikums. Paldies par lielo darbu, skaistajiem ziediem, dāvanām, un mīļiem vārdiem.

Ko katrs no dzīves gribam,
ko katrs šai dzīvai dodam!
Draugu mīlestība
mani tik krāšņi rotā.

Tā uzziedināja mani
un pusceļā nenopļāva.
Ar to es ziedu un skanu
sētsvidū savā.

(Olga Lisovska)

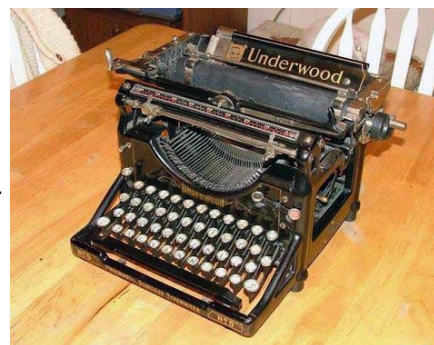
Biruta Šulca

Ilona Kalviste atgriezusies

Priecājamies latviešu namā atkal satikt Ilonu Kalvisti. Pirms vairāk nekā gada viņa pārcēlās uz dzīvi Vašingtonas pavalstī, bet viņai pietrūka Kalifornijas saules un gaismas.

Ne viss vecais izmetams

Bieži vien mantas, kas pašiem vairs nav vajadzīgas, tiek atvestas uz latviešu namu. Tās krājas nama pagrabā vai citur. Talkas dienā atradām četras rakstāmmašīnas. Varbūt kādam šo dekoratīvo retro priekšmetu patiktu novietot redzamā vietā savā mājā? Iespējams, pēc gadiem rakstāmmašīnām būs ļoti liela vērtība.

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993 1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, CA 90024 e-pasts: pegijat@inbox.lv vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Vasara Latvijā

Latvijas mazpilsētas ir tīras un sakoptas, visur daudz zaļumu un puķu, bet ļoti tukšas, cilvēku pavisam maz. Cēsīs svētdienā aizgāju uz baznīcu, un varēja domāt, ka tur sanākuši visi pilsētas un piepilsētas iedzīvotāji, jo ielās satiku vienīgi pa kādam kaķītim.

Foto: Laima Dzene

Iegriezos brīnumjaukā kafejnīcā, ēdu ļoti gardas smalkmaizītes, dzēru kafiju no mazas porcelāna krūzītes un gandrīz kā Veidenbaums domāju es domas dziļas... par latviešiem. Vai tiešām latvieši paši sevi iznīcinās, vai tiešām esam tik bezspēcīgi un dumji, nevarīgi un negribīgi, ka jāmeklē laime citur? Gluži kā krievi – laimes meklētāji, kuņģi triecas uz Baltiju (tagad jau arī tālāk).

Saulkrastos kādu rītu braucu ar divriteni uz jūru garām bērnu dārzam. No jūras puses nāca trīs grupiņas dažāda vecuma bērni, glīti apģērbti, cepurītēm galvā. Katrā grupā 20 mazuļu, audzinātājas priekšā un aizmugurē. Apstājos un nopriecājās, ka aug jauna maiņa. Bērni cits caur citu sveicināja: „Lab... lab... labrīt... rīt... rīt!”

Saulkrastu estrādē visos koncertos un mūzikālajās izrādēs solus pildīja skatītāji, ielas, ieliņas visas iespējamās „kabatas” pilnas ar automašīnām. Un vēl kādas! Pārsvārā BMW, arī tojotas, nīsani, džīpi utt. Degviela Latvijā ir ļoti dārga, bet spēkratu daudz, tāpat braucēju. Latvijā volvo benzīna tvertni var piepildīt par 40 latiem, tātad \$80.

Pa Saulkrastiem braukāju ar divriteni. Piedalījās Saulkrastu velodienā un ieguvu skatītāju simpatiju balvu – ielūgumu uz vakariņām divām personām restorānā Rīgā. Tā kā otra persona bija palikusi Ņudžersijā, tad vakariņošana jāatliek uz nākamvasaru. Velodienas dalībnieku bija daudz, lieli un mazi, jauni un vidēji jauni, sadalījuma pa vecumgrupām nebija, visi brauca 30 km. Jautrības netrūka, un visapkārt dzirdēju runājam latviski.

Rīgā kaitina krievu, it īpaši jaunāko, uzsvērti nicīga attieksme pret latviešu valodu. Krievu vecenītes cenšas runāt latviski, bet jaunas sievietes, galvu lepni pacēlušas, runā tika krieviski. Pāris reizes nenocietos un pajautāju, vai tad valsts valodu neprot? Parastā atbilde: „A čto, ti po ruski ņeponimajēš?”

„Saprotu gan, bet negribu justies kā Krievijā,” teicu.

Uz viena no augusta sestdienas žurnāla vāka bija Rīgas pilsētas galvas Nīla Ušakova sievas Jeļenas Ušakovas fotogrāfija. Intervijā viņa stāsta, ka labi un labprāt runājot latviski, bet viņas līdzaudžus tas neiedvesmojot.

Plūdmalē parunājos ar krievu, kas atbraucis atpūsties uz Latviju no Krievijas vidienes. Viņš stāstīja, ka divus gadus dienējis Vācijā, bet vēl aizvien nesaprotot, kāpēc tur bijis. Kas pret ko bijis jāsargā?

Uz Tukumu braucu ar vilcienu. Līdz Jaundubultiem vagoni pilni un dzirdama tikai krievu valoda. Pēc tam, kad viņi izkāpuši, latvieši paliek un vagonā līdz Tukumam, kā arī Tukumā krievu valodu dzird daudz retāk. Tas nomierina.

Saulkrastos koncertā „Džimlaurūdiralallā” piedalījās aktieris Gunārs Placēns, kam tajā dienā bija 87 gadu jubileja. Viņam uzdāvināja divriteni un daudz puķu. Viņš bija tērpies koši sarkanā uzvalkā. Programmu asprātīgi vadīja Nacionālā teātra aktieris Mārtiņš Egliens. Viņš sacerēja kuplejas par Saulkrastiem un saulkrastiešiem, iepriekš pajautājot, kas mums tāds ievērojams. Koncerta beigās mēs dziedājam uz vietas tapušos pantiņus par Balto kāpu, Saules laukumu, Vēja ragu u. c. ar piedziedājumu džimlaurūdi...

Pašās beigās Mārtiņš Egliens iznāca priekšā un atdarināja ministru prezidentu Valdi Dombrovski tik precīzi, ka klausītāji smējās kā kutināti. Koncerta laikā aktieri vienu otru valdības vīru pavilkā uz zoba, tā ka visiem bija gardi jāsmejas.

Laima Dzene

Laima Dzene dēla Andra Paporinska bīglu sugas kucītes Stellas (ar ciltsrakstiem un balvām suņu izstādē) pavadībā braukā gar jūras zeltmirdzošo krastu

**NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PĀRDOŠANA,
PIRKŠANA UN APSAIMNIEKOŠANA LATVIJĀ
„STUDIO LEGALE”**

Konsultants un darījumu eksperts Jānis Zeltiņš

e-pasts: zeltins.janis@gmail.com

Tālr. (LV): 29975584

Latviešu basketbolistu panākumi

Ivars Janieks dzīvo Hermosabīčā (Hermosa Beach), sportojis kopā ar Dienvidkalifornijas latviešiem un daudzus gadus ir Latvijas basketbola senioru vienības dalībnieks. Latvijas senioru basketbola vienība piedalījies sacensībās vairākās valstīs. Turīnā (Itālijā) no 1. līdz 11. augustam notika Starptautiskā veterānu sporta spēļu asociācijas rīkotās Pasaules veterānu sporta spēles, kurās piedalījās 19 000 dalībnieku no 108 valstīm. Uz veterānu sporta spēlēm Turīnā devās 250 Latvijas sportistu vecumā no 30 līdz 70+ gadiem, sacenšoties deviņos sporta veidos. Basketbola sacensībās piedalījās 58 Latvijas seniori – piecas basketbolas vienības: sieviešu līgā 55+ un 35+ gadu vecumgrupā, vīriešu līgā 60+, 65+ un 70+ gadu vecumgrupā. Visas vienības atgriezās ar medaļām, zelta medaļas ieguva sieviešu 55+, vīriešu 65+ un 70+ gadu vecumgrupas vienība.

Basketbola vīriešu 70+ vecumgrupas vienība sacentās ar divām Austrālijas vienībām, Krievijas un Igaunijas vienību. Latvieši vienu Austrālijas vienību uzvarēja ar rezultātu 58:16, krievu ar 34:29. Otru Austrālijas vienību latvieši uzvarēja ar rezultātu 44:30, Igaunijas senioru vienību ar rezultātu 55:35.

Latvijas basketbola senioru kluba vienības piedalās Latvijas basketbola senioru meistarsacensībās, Pasaules maksibasketbola asociācijas *FIMBA* rīkotajos Eiropas un Pasaules meistarsacensībās, kā arī Starptautiskās veterānu spēļu asociācijas *IMGA* rīkotajās Pasaules veterānu sporta spēlēs. Piedaloties *FIMBA* Eiropas meistarsacensībās, Latvijas vienības ieguvas deviņas, Pasaules meistarsacensībās – astoņas zelta medaļas, kā arī daudzas citas medaļas, tādējādi Latvijas basketbola veterānu vienības ir piektās labākās pasaulē, pārspējot ASV, Krievijas, Lietuvas un Brazīlijas vienības.

Latvijas basketbola vīriešu senioru (70+ gadu) vienība; Ivars Janieks aizmugurē ceturtais no kreisās

Golfa sacīkstes Sietlā

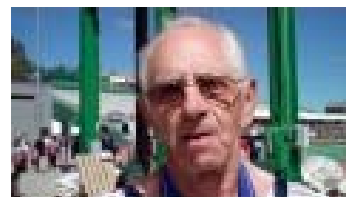
Sietlā 7. septembrī Džeksona Parka (Jackson Park) golfa laukumā notika Sietlas latviešu golfa apvienības rīkotās gadskārtējās sacensības golfa spēlē. Tajās piedalījās golfisti gan no Sietlas apkaimes, gan tālumnieki – no Mičigenas, Kalifornijas, Oregonas un Arizonas. Visi 72 spēlētāji tika sadalīti 18 vienībās. DK LB biedrs Imants Leitis spēlēja vienā vienībā ar savu māsu dēlu Nikolaju Bērziņu, brāļa dēlu Lūkassu Leiti un draudzeni Džuljetu Raisu (Juliet Rice). Tā kā Lūkass un Džuljeta ir iesācēji, uz augstu rezultātu četrinieks necerēja, galvenais viņiem bija piedalīties. Apbalvošana notika Sietlas latviešu namā, vakariņās ieradās arī mūsu biedrības biedri Andra Jaunzeme un Jānis Celms.

No kreisās: Imants Leitis, Džuljeta Raisa, Nikolajs Bērziņš, Lūkass Leitis

Guntis Linde turpina skriet

Self-Transcendence vecvieglatlētu 22. gadskārtējās sacensībās, kas 22. septembrī notika Moorpark Community College stadionā, piedalījās arī skrējējs Guntis Linde.

14. jūlijā nosvinējis 85 gadu jubileju, viņš pirmo reizi startēja vīriešu 85-89 gadu vecumgrupā. Būdams sacensību vecākais dalībnieks, G. Linde 3000 m distanci bez konkurences noskrēja 17:09,61 minūtēs.

Aicinājums pieteikties un piedalīties zolītes, pokera un novusa spēles turnīros;

**Izziņas: pegijat@inbox.lv
vai jetaube@earthlink.net**

Svētdien, 8. decembrī
no plkst. 10.00 līdz plkst. 4.00
ZIEMSVĒTKU TIRDZIŅŠ
latviešu namā

Tirdziņā varēs iegādāties
dažādas jaukas dāvanas –
rokdarbus, grāmatas, rotas-
lietas, gardumus, būs iespē-
ja aprunāties ar amatnie-
kiem.

Tie, kuŗi vēlas tirdziņā
ko pārdot, lūgti pieteikties līdz 18. novem-
brim, zvanot vai rakstot Pegijai Kalniņai
Taubei, tālr.: 310-908-6993
e-pasts: pegijakalninataube@yahoo.com
1700 Malcolm Ave, #102, LA, CA 90024

Pārdevēji 10% no ieņemtā
ziedo latviešu namam!
Uz redzēšanos tirdziņā!

Skandinavijas un Baltijas filmu festivāls Losandželosā

Igaunijas, Latvijas un Lie-
tuvas goda konsuli Dienvid-
kalifornijā – Jāks Treimanis,
Juris Buņķis un Daiva Nava-
rete – sadarbojas, lai Skandi-
navijas un Baltijas filmu fes-
tivālā (Scandinavian & Baltic
Film Festival), kas notiks 2014. gada 18., 19., 25. un
26. janvārī Losandželosā un Holivudā, izrādītu vai-
rākas Baltijas filmas. Sākotnēji bija nodoms rīkot
Baltijas filmu festivālu, bet tas izmaksātu vairāk
nekā \$20 000. Rīkojot filmu festivālu kopā ar skan-
dinaviem, dalības maksa ir \$6000. Tātad katras
Baltijas valsts kopienai Dienvidkalifornijā jāsavāc
\$2000, turklāt būs vēl papildizdevumi pieņemšanas
rīkošanai. Līdzekļi jāsavāc diezgan ātri, jo laikus
jāmaksā par telpu īri.

Ziedojuma čeku ar norādi *Scandinavian & Baltic
Film Festival* lūgums sūtīt: Juris Bunkis, Honorary
Consul, Republic of Latvia in California
4501 Birch Street, Newport Beach, CA 92660
Goda konsula tālrunis: 949-888-9700

Izpostītais stūrītis

Ziemeļholivudā pie Burbankas un Lankeršīma bulvā-
ra krustojuma 2003. gada 3. aprīlī ceremonijā, kuŗā pie-
dalījās toreizējais Losandželosas pilsētas galva Džeims
Hāns (James Hahn) atklāja mākslinieka Stīvena Šuberta
(Stephen Schubert) skulptūru *Phoenix Rising* – bron-
zas zemeslodi (apmēram 4 pēdas diametrā), uz kuŗas
balstījās dzelzs krēsls un virs tā fēniks, izpletis spārnus
lidojumam. Skulptūra maksāja 100 000 dolaru, izdevu-
mus sedza no pilsētas un dažādu organizāciju, tostarp
Rotari kluba līdzekļiem. Diemžēl metalla zagļi krēslu
nozaguši, palikusi tikai zemeslode...

Nav jābaidās no vārda „beigas”

Latviešu žurnālistiem, šķiet, ļoti bail no vārdiem „beigas” un „beidzās”. Agrāk rakstīja: filmas beigas, grāmatas beigas, mācību gada beigas, sacensību beigas. Tagad Latvijas presē vārdu „beigas” un „beidzas” krievu valodas ietekmē aizstāj noslēgums” (заклучение): gājiena noslēgums, svētku noslēgums; ar opermūzikas koncertu pie Brīvības pieminekļa noslēdzas Rīgas svētku pirmā diena; Rīgas vēsturiskās mūzikas un deju festivāls noslēgsies ar baroka laikmeta mūziku; noslēdzot mācību gadu Brāļu Skrindu Atašienes vidusskolā; noslēgusies cīņa par Krustpils novada kausu florbolā; Eiropas Parlamentā noslēgusies konference „Kāpnes uz izcilību”; topa desmitnieku noslēdz LTV1 demonstrētā „Panorāma” sestdienā; noslēdzas valsts prezidenta vizīte Kanadā un ASV; Daugavas koncertzāle sezonu noslēgs ar Ivo Fomina koncertu; noslēdzas seriāla „Viņas melo labāk” pirmā sezona; latvietis Kārlis Bardelis sāks ceļu uz Norvēģiju, (..) noslēgumā sasniedzot Gibraltāru; svētku aktu noslēdz ar *Gaudeamus*.

Var noslēgt visas ieejas un izejas, vārtus, durvis, bet ne prezidenta vizīti, koncertu vai aktu. Lūk, ko 1940. gada 29. februārī Rīgas latviešu biedrības 511. Valodniecības nodaļas sēdē teica valodnieks Jānis Endzelīns: „Noslēguma vārdu bieži lietā ar vācisku nozīmi (zum Abschluss), piem.: koncerta noslēgumā vēl dziedāja koris utt. Pareizi jāsaka: koncerta nobeigumā vai: koncertu nobeidzot dziedāja koris. Tāpat nepareizi runāt: sēdi slēdzu, latviski tai vietā jāsaka: sēdi beidzu vai: sēde beigusies.”

(Rīgas latviešu biedrības valodniecības nodaļas sēžu protokoli no 1933. līdz 1942. gadam sakopti akadēmiskās apvienības Ramave izdotā grāmatā „Profesora J. Endzelīna atbildes”, šo grāmatu tīmeklī var lasīt bez maksas: www.eraksti.lv

Dāņu filozofam Sērenam Kirkegoram (1813-1855) ir grāmata „Slimība uz nāvi” (izdota 1849. g.; nesen apgādā *Ad Verbum* Ingas Mežraupes tulkojumā iznākusi latviešu valodā), kuŗā viņš pauž atzinumu, ka cilvēka dzīve ir neārstējama slimība, kas beidzas ar nāvi.

CITĀTS

„Mēs, latvieši, negribam saprast un ticēt, ka latviešu valoda mums pašiem jāmacās, jo tā ir grūta. Endzelīns tā saka. Ļoti daudzi izglītoti latvieši domā, ka ir kauns runāt nepareizi svešu valodu, bet latviešu valodu var runāt šā tā. Necieņā pret savu valodu izpaužas necieņa pret sevi pašu, turklāt – gluzi pamatota necieņa.”

(No Andras Briekmanes raksta „Tuvāk dabai un Dievam” par Jāņa Endzelīna mazmazdēlu – komponistu, garīdznieku, pianistu un tulkotāju Ingmaru Zemzari žurnālā „Ievas stāsti” 2012. g. Nr. 7)

Stāsts sākas ar kaķi...

Laikraksta *Wall Street Journal* š. g. 3. oktobrī bija ievietots Džeisona Geja (Jason Gay) raksts „Manager and His Cats”, kas sākas ar rindām:

„The story starts with a cat, because everything that is bright, wonderful and important in this world starts with a cat. It's true. Ask anyone. Ask the Internet.”

Kanadas latviete Daina Brunere aktīvi atbalsta dzīvnieku aizsardzības biedrību, savā mājā izmitina bez pajumtes palikušos kaķenus un paaugušos piedāvā adoptēšanai.

JOCIŅI

Vecmāmiņa pārdevējai pastkaršu nodaļā jautā: „Lūdzu, vai jums būtu pastkarte, uz kuŗas attēlota pele?”

„Kāpēc noteikti pele?” brīnās pārdevēja.
„Mans kaķis guļ gultā ar vēdergraižēm.”

Kāpņu telpā sarunājas divas sievietes. Viena stāsta: „Pirmā stāva dzīvoklī pieņemti divi Siāmas kaķi.”

Otra jautā: „Cik šausmīgi, kuŗā vietā viņi ir saauguši?”

Skrējējs, mēli izkāris, joņo pa tuksnesi un vaid: „Ūdeni, ūdeni!”

Pēc brīža viņš ierauga priekšā tirgotāju karavānu, un viens tirgotājs viņam piedāvā: „Vai nevēlaties iegādāties skaistu kaklasaiti?”

Skrējējs dusmīgi atraida: „Mani moka slāpes, ko es iesākšu ar kaklasaiti!”

Dienu vēlāk skrējējs sasniedz oāzi un ierauga zem palmām krodziņu.

„Ūdeni,” skrējējs lūdzas.

„Apmeklētājus bez kaklasaites mēs neapkalpojam,” paskaidro viesmīlis.

Draudzes Ziņas

Foto: Tamāra Rūse

Dievs dara lielas lietas, ko nevar izprast, un brīnumus, ko nevar izskaitīt.

(Īj. 9:10)

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065	323-255-4215
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

***Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

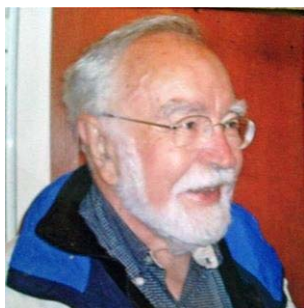
DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

- 17. novembris,** plkst. 11:00 26. svētdiena pēc Vasarsvētkiem; mācītājs Aivars Ozoliņš
1. decembris, plkst. 11:00 Adventa 1. svētdiena – dievkalpojums ar dievgaldu;
prāvests Kārlis Žols
8. decembris, plkst. 11:00 Adventa 2. svētdiena ADVENTA KONCERTS

DIEVKALPOJUMA STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Bērni	Piezīmes
29. sept.	33	\$588.00	\$17.82		māc. Aivars Ozoliņš
6. okt.	34	\$672.00	\$19.76	1	māc. Aivars Ozoliņš

MŪŽĪBĀ AIZSAUKTS MŪSU DRAUDZES LOCEKLIS

Valentīns Dābols

dzimis 1925. gada 28. maijā, Elkšņu pagastā Latvijā;
 miris 2013. gada 15. septembrī, *Rowland Heights*, Kalifornijā

Augšā aiz zvaigznēm tu gaismā reiz kļūsi,
 Ko šeitā cerēji, sasniegts tur būs...

LŪGUMS

Lūdzam nokārtot draudzes nodevu par 2013. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

_____ \$ _____

(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

Archibīskapa algas fondam \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un ar čeku, izrakstītu
Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca., nosūtīt:
 Dace Pavlovskā
 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065

Pauls Berkolds uzņēmies rīkot
 Adventa koncertu 8. decembrī.

Mēģinājumi:

svētdien, 27. oktobrī,

plkst. 12:30 – sieviešu korim;

trešdien, 13. novembrī,

plkst. 7:30 vakarā – sieviešu korim;

svētdien 24. novembrī,

plkst. 12:30 – visiem;

trešdien, 4. decembrī,

plkst. 7.30 vakarā – visiem

Pieteikumus puķu novietošanai uz altāra
 pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464,
 e-pasts: birschultz@att.net

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var
 pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot
 mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes
 novietotas kāda piemiņai
 vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

PĀRDOMĀM

„Mēs esam dzīvā Dieva templis.”

2. Kor. 6, 16

Daudzi cilvēki, kuŗus sastopu, teic, ka novembris esot drūmākais gada mēnesis. Jā, tas var būt tumšs, drēgns un nemīlīgs, tomēr man pašam šis mēnesis vienmēr ir saistījies ar ko dziļu un, varētu pat teikt – mistisku. Man šķiet, ka novembrī atklājas kaut kas no īstuma, ko bieži negribam redzēt, bet no kā nevaram aizbēgt. Tur nav vieglprātības, bet klusumam dabā cauri mirdz kāds dziļāks gaišums. Tas ir kā sevī iedziļināšanās, meklēšanas laiks pēc jēgas, piepildījuma – cerot un ticot, ka piepildījums ir patiešām atrodamš, nojaušot, ka tas jau nāk pie mums un ejot pašiem tam pretī. Ārējais Dieva templis, ko līdzībā redzam sev apkārt – dabā, aiziet, pagaist, bet kaut kas mostas mūsos pašos – dvēseles dziļumos... Vai tā ir sirdsapziņa? Vai tā ir nojauta par mūžības tuvumu? Varbūt, bet tam cauri skan vēl kāda balss, kas saka: „Arī tu, arī tu esi Dieva templis... Vai esi...?” Tieši drēgnais rudens laiks ir brīdis, kad to visskaidrāk varam apzināties, jo ārējās aktivitātes ir pierimušas un nu skats jāvērs uz iekšu...

Tā ir sanācis, ka tieši novembris ir arī vēsturiski nozīmīgākais mēnesis Latvijas valstij, kad atceramies savu saikni ar tautu, valsti, atceramies kādu, citreiz varbūt aizmirstu dimensiju no savas identitātes. Arī šogad 11. un 18. novembrī dziedāsim patriotiskas dziesmas, klausīsimies runās, piedalīsimies aizlūgumos par Latviju, bet cerams, padomāsim arī par kaut ko vairāk, dziļāk. Varbūt arī šajos – bezgala nozīmīgajos un nopietnajos mūsu tautai un valstij datumos padomāsim nevis kaut kā abstrakti, teorētiski par to, kā turpināsim dzīvot savu pareizo dzīvi, tiekdami uz priekšu savā attīstībā, iegrimdami rūpēs – dzīvodami, mirdami, cerēdami, priedādami, bēdādami... bet kaut ko vairāk – jā, vai esam „dzīvā Dieva templis”? Vai varam šo jautājumu attiecināt ne tikai uz to, ko darām savā un savu tuvo cilvēku labā, bet arī – kādi esam, kad paši sevi uzlūkojam dziļāk, plašāk, saistībā ar to, kāda ir mūsu identitāte, mūsu patiesais „Es”? Bet labāk jau neiegrimt atkal vārdos...

Daudzi no mums zina un mūsu tautai nozīmīgos brīžos labprāt dzied dziesmu „Daugav’ abas malas mūžam nesadalās...” Šī dziesma laikam iesēdusies katra latvieša dvēselē. Tā mums šķiet tuva un nozīmīga. Šos dziesmas vārdus ir sarakstījis Rainis savā lielajā darbā „Daugava”. Tomēr daudz mazāk no mums zina citas šī paša darba „Daugava” daļas. Šajā reizē manu uzmanību īpaši saistīja Raiņa vārdi tajā pašā „Daugavā”, daudz skarbāki un varbūt arī daudz mūsdienīgāki. Varbūt tos pat grūti lasīt, bet ir vērts... lai uzdotu jautājumus pašiem sev –

par sevi, savu dzīvi un Latviju tagad... Varbūt arī tie ir jautājumi, kas jāstāp ceļā pretī tam, lai arī mēs veidotos par „dzīvā Dieva templi”, katrs ar savas dzīves uzdevumiem, ne tikai savā, bet arī savas tautas un zemes – Latvijas labā:

***Tūkstots, otris trimdenieku
Bija «tie, kas neaizmirst» –
Trimdā tagad tauta visa,
Lai neviens nu «neaizmirst»!***

***Mīli tēvu, mīli māti,
Vairāk mīli savu tautu!
Nomirs tēvs, nomirs māte,
Paliks tauta paglābēja.***

***Viena pati īsta māte,
Viena dārga dvēselīte:
Cik dārgāka māte – tauta?
Miljons bija dvēselīšu!***

***Bērniņš nau sava spēka –
Tēva, mātes gabaliņš:
Tēva prāta, mātes sirds,
Senu tēvu iedzimuma,
Senu tēvu iedzimuma,
Tautas celma atvasuma.***

***Visi mīl savu tautu
Tā kā savu māmuliņu –
Tikai latvi jāpamāca:
Mīlat tautu, māti savu!***

***Krauklis krauklim aci saudz,
Vilks vilkam nekož rīkli –
Kādi zvēri esam mēs?
Kožam paši savu tautu!***

***Atstāj tēvu, atstāj māti,
Tas, kam dvēse sasmakusi:
Kāda tam dvēsles smaka,
Kas atstāja tautu savu?***

***Goda mūžu nodzīvosī,
Goda vīrs svešlatvietis:
Vai tev kauns negrauzīs?
Kauna vīrs – tautas bēglis?***

***Bērni bēga svešu ceļu,
Aizmirsdami tēvu zemi –
Pakaļ dzenas jauna sirds
Sarkanām pātagām.***

Mācītājs Kārlis Žols

Draudzes bazāra lielās izlozes laimētāju saraksts

Apsudrabots ēdiena trauks – Sigrīda Upeniece #4102
Apaļa vāze – Laila Diguillo #5699
Vīna groziņš – Dagmāra Tūbele #3342
Trader Joe's \$50 dāvankarte – Ilma Briška #5505
AMC \$10 dāvanu karte – Aira Veisa #3663
Creme de Menthe ar stikla karafi – Ilma Briška #5566
Vīna glāzes komplekts un uzkodas – Arianna Tetere #2947
Rudens našķi „Cep pats” – Ausma Lejniece #5209
Vakariņas vēsā rudens vakarā – Tamāra Rūse #5478
AMC \$10 dāvankarte Māra Makpartlande #3220
Rotu šķirstiņš – Sandra Gulbe #3898
Target \$25 dāvankarte – Margareta Jerumane #5708
Divas biļetes uz Losandželosas vīru kora koncertu
2014. gada pavasarī – Maija Volfa #4875
Masāžas aparāts – Māra Makpartlande #3219
Kafijas aparāts „Rīta mundrums” – Maija Volfa #4990
Japāņu tējas podiņš ar zaļo tēju – Aleksandrs Briška #5533
Šampanieša grozs – Tamāra Kalniņa #4089
Glezna „Ostas skats” – Ruta Ratermane #4426
Remy Martin konjaka pudele – Pēteris Freimanis #2790
Kafijas krūze un Starbuck's \$5 dāvankarte –
Andris Teteris #2908
Gaisa atsvaidzinātāja komplekts – Jānis Lejniece #5238
Sarkanā vīna grozs – Aleksandrs Briška #5546
Tējas tasiņu komplekts – Ērika Kartere #5124
AMC \$20 dāvankarte – Karolīne Linde #5672
Baltvīna pudele ar piederumiem – Kaiva Lāce-Huff #4390
Dekoratīva spilvendrāna – Sigrīda Upeniece #4105
Glezna „Klusā daba ar ziediem” – Luize Gonja #4054
Upeņu balzams ar cepumiem – Līzīte Dumpe #3853
Seiko vīriešu rokas pulkstenis – Aivars Jerumanis #4504
Sudraba piespraude – V. & V. Volkovski #3562
Mikasa kristalla sāls un piparu trauki – Kate Riekstiņa #4974

H. Liepiņa glezna „Pārceļšanās” – Aija Paegle-Mangule #5047
Vāze – Diane Citrona #3505
Elektriskā krāsniņa – Sigrīda Upeniece #4142
Kaņavīru dienasgrāmatas „Divas puses” – Annija Tetere #2803
Mozart liķieris ar glāzēm – Arianna Tetere #2936
M. Jurševskas glezna „Ziema” – Helēna Skuja #3131
Uzkodu piederumu komplekts – Dzintra Janava #3381
P. F. Chang's \$50 dāvankarte – Valdis Pavlovskis #3445
Kafijas krūze un Starbuck's \$5 dāvankarte –
Kristīna Verga #5309
Tējas podiņš ar tēju „Klasika” – Biruta Repecka #4661
Vāze – Gunārs Boršteins #4910
Zviedru siļķes – Pauls Berkolds #3895
Sudraba paplāte ar kristalla glāzēm – Kristīna Šulca #3596
Pankūku cepamā virsma „Brokastis” – Silvija Valle #3456
AMC \$20 dāvankarte – Dace Dābola-Reimane #3527
Oktoberfest komplekts – Džeimija Giba #4710
„Tējas pauze” – Andrejs Linde #3741
Liela vāze – Dzintra Janava #3197
Vīna grozs jaukam vakaram – Viola Lāce #4209
R. Baltkājes glezna „Skats uz Santamoniku” –
Rita Ābele #4307
Uzkodas, atspirdzinājumi, šprotes – Ēriks Paegle #5054
Grozis ar vīnu un uzkodām – Ērika Kartere #5130
Veikala Staples grozs – V. & V. Volkovski #3566
R. Baltkājes glezna „Tuksnesis” – Kaiva Lāce-Huff #4377
Keramikas trauku komplekts – Kaiva Lāce-Huff #4288
Kalmītes glezna „Rija” – Velta Purmale #4844
Dekoratīvs šķīvis ar monētu – Maruta Ratermane #4451
Rokas somiņa ar smaržu – Ruta Ratermane #4407
\$50 – Maija Linde #3743
\$75 – Aleksandrs Briška #5538
\$100 – Kristīna Verga #5315

Miļojoties ar gardo cienastu, bija grūti ticēt, ka latviešu sabiedriskajā centrā notiek draudzes Rudens bazārs, kad āra temperatūra bija virs 90° F. Tāds mēdz būt rudens Dienvidkalifornijā. Šoreiz pirmo reizi vairāku gadu laikā visas lielās loterijas biļetes bija pārdotas, pirms pasniedzām pusdienas.

Galvenā šīgada pārdevēja Biruta Šulca (Schultz) pārdeva vairāk nekā 1000 biļešu.

Draudze pateicas dāmu komitejas priekšniecei Lienei Lindei par lielo darbu, rīkojot bazāru.

Liels paldies visiem, kuŗi centās, lai viss labi izdotos un būtu laba peļņa draudzes turpmākajam darbam.

Foto: Daina Ābele

Maija Paegle un Daina Reimane

DECEMBRĪ DZIMUŠIE DRAUDZES LOCEKĻI

1. Džuliana Šterna (Juliana Stern)
 3. Inta Zemjāne
 4. Aija Matsone, Ilze Matsone (Mattson)
 5. Sanita Šūmane-Karami,
 Guđrīte Kuškēvica
 8. Kaija Staško, Inese Teterē
 9. Zenta Cīrulle
 10. Maruta Ambrose
 11. Dzidra Freimane, Mia Trapse
 14. Ausma Lejniece
 16. Milda Bleka (Black)
 20. Jānis Egils Avots, Benita Trapse
 23. Jānis Lācis
 25. Mirdza Lasmane, Pauls Maldutis
- Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!*

Draudzes padome

Ja esam kādu
izlaiduši, lūdzu ziņot
Tamārai Rūsei
vai Dainai Ābelei

Saņemta pateicība no
Birutas Šulcas par
apsveikumu dzimum-
dienā

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116

Prāvests Kārlis Žols
tāl.: 925-788-1101;
e-pasts: kazols@msn.com

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš
2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123
Tāl.: 858-598-5451;
e-pasts: janis@legzdins.com

- 26. oktobrī Pļaujas svētku dievkalpojums
ar dievgaldu; kafijas galds
- 30. novembrī Latvijas valsts dibināšanas
atceres dievkalpojums; svētku programma
sarīkojumu telpās un pusdienas
- 21. decembrī Ziemsvētku dievkalpojums;
kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107
Čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

Foto: Daina Ābele

No kreisās: Kristīne Upesleja, Iveta Karge,
Biruta Šulca

Irēna Gnerliča ar meitu Džūdiju Simsu (Judy
Sims)

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Nama uzraugu tālrunis: 323-371-4499; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura